

ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΚΟ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΟ ΙΔΡΥΜΑ ΔΥΤΙΚΗΣ ΕΛΛΑΔΑΣ

ΣΧΟΛΗ ΔΙΟΙΚΗΣΗΣ & ΟΙΚΟΝΟΜΙΑΣ

ΤΜΗΜΑ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗΣ & ΧΡΗΜΑΤΟΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗΣ

ΠΤΥΧΙΑΚΗ ΕΡΓΑΣΙΑ:

**Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα –
Μια Βιβλιογραφική Έρευνα.**

Σπουδαστές: Μαυραγάνης Δημήτριος & Σουρίλα Μαρία

Εποπτεύων Καθηγητής: Παπαστεργίου Θωμάς

Μεσολόγγι, 2017

Περιεχόμενα

Περίληψη.	5
Abstract.	5
Εισαγωγή.	6
Κεφάλαιο 1.Εννοιολογικό Πλαίσιο.	7
1.1.	8
1.2.	10
1.3.	11
1.4.	12
1.5.	14
1.5.1.	14
1.5.2.	14
1.5.3.	15
1.5.4.	16
1.6.	17
1.7.	20
1.7.1.	20
1.7.2.	20
1.7.3.	21
1.7.3.1	21
1.7.3.2.	22

1.7.4. 24

Κεφάλαιο 2. Η Μηχανογράφηση της Λογιστικής. 23

2.1. 24

2.2. 25

2.3. 27

2.4. 27

2.4.1. 28

2.4.2. 30

2.4.3. 31

2.5. 31

2.5.1. 31

2.5.2. 33

2.6. 34

Κεφάλαιο 3: Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα-AIS. 34

3.1. 35

3.2. 36

3.3. 39

3.4. 40

3.5. 42

3.6. 43

3.7. 44

Κεφάλαιο 4. Taxisnet.

44

4.1. 46

4.2. 48

4.3. 50

4.4. 51

4.5. 53

4.5.1. 53

4.5.2. 53

4.5.3. 53

4.5.4. 54

4.5.5. 54

4.5.6. 55

4.5.7. 56

4.5.8. 56

4.5.9. 57

4.5.10. 57

4.5.11. 57

4.5.12. 57

4.5.13. 58

Κεφάλαιο 5. 59

Βιβλιογραφία.

59

Περίληψη.

Στην παρούσα εργασία αντικείμενο μελέτης αποτελούν τα Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα (AIS – Accounting Information Systems).

Η δομή της εργασίας έχει ως εξής, στο πρώτο κεφάλαιο θα προσδιοριστεί το εννοιολογικό πλαίσιο των πληροφοριακών συστημάτων γενικά. Ο ορισμός, ο σκοπός, οι κατηγορίες, οι τύποι των Πληροφοριακών Συστημάτων και η εξέλιξη τους μέσα στον χρόνο θα αναπτυχθούν ενδελεχώς.

Στο δεύτερο κεφάλαιο θα γίνει αναφορά στον κλάδο της Μηχανογραφημένης Λογιστικής και της αξίας της μηχανογράφησης στις σημερινές επιχειρήσεις.

Στο τρίτο κεφάλαιο της παρούσας εργασίας, θα αναπτυχθεί το εννοιολογικό και λειτουργικό πλαίσιο των Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων (ΛΠΣ-AIS). Ο ορισμός, οι λειτουργίες και η σύνδεση με την λογιστική θα αναπτυχθούν πλήρως.

Στο τέταρτο και τελευταίο κεφάλαιο, θα εξεταστεί η περίπτωση του Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος Taxisnet. Ενός κρατικού πληροφοριακού συστήματος, το οποίο συνδέει καθημερινά τους Έλληνες πολίτες είτε ως φυσικά είτε ως νομικά πρόσωπα με τον κρατικό μηχανισμό οικονομικών.

Abstract.

In this paper we study the Accounting Information Systems (AIS - Accounting Information Systems).

The work is structured as follows, in the first chapter will be defined the conceptual framework of general IT systems. The definition, purpose, categories, types of information systems and their evolution over time will be discussed in depth.

The second chapter is referring to the Computerized Accounting industry and the value of IT in today's businesses.

In the third chapter of this work, it is developed the conceptual and operational framework in Accounting Information Systems (LPS-AIS). The definition, functions and the connection with the accounting will be fully developed.

In the fourth and final chapter, it is examined the case of Taxisnet-Accounting Information System. It is a governmental information system, which connects daily, Greek citizens either as natural or as legal entities with the state economic mechanism.

Εισαγωγή.

Οι επιχειρήσεις στην εποχή μας βάζονται από την παγκοσμιοποίηση και το

διαρκώς μεταβαλλόμενο ανταγωνιστικό περιβάλλον της αγοράς. Η ανάγκη εύρεσης νέων οδών προκειμένου να διατηρηθούν βιώσιμες και να αποκτήσουν ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, είναι επιτακτική. Οι ανάγκες της αγοράς επιβάλλουν πλέον τη χρήση υψηλής τεχνολογίας στην καθημερινή λειτουργία κάθε τμήματος που περιέχεται σε μία επιχείρηση.

Η λογιστική ως ένα από τα βασικότερα εργαλεία των επιχειρήσεων, αναγκαστικά οφείλει να εξελιχθεί με την σειρά της και να μην αποτελεί μονάχα μέσο απαρίθμησης αριθμών. Οφείλει να εκσυγχρονιστεί για να μπορέσει να παρακολουθήσει και να καταγράψει τους εκατοντάδες οικονομικές λειτουργίες των σημερινών επιχειρήσεων, οι οποίες κάτω από τον διεθνή ανταγωνισμό είναι υποχρεωμένες να προσαρμόζονται ώστε να παραμείνουν ζωντανές.

Οι διαρκείς αλλαγές οδήγησαν στην αναπροσαρμογή και του ρόλου του λογιστή, ο οποίος πλέον είναι αναγκασμένος να αναπροσαρμόζεται για να μπορεί να ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις του σύγχρονου οικονομικού περιβάλλοντος. Η ανάγκη λοιπόν για την ορθή λήψη εκείνων των αποφάσεων που πρέπει να λάβει μία επιχείρηση στην καθημερινή της δραστηριότητα, τοποθετούν τις λογιστικές πληροφορίες στον πρωταγωνιστικό ρόλο και συνεπώς τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι πλέον μία σημαντική αναγκαιότητα. Η σωστή και απρόσκοπτη λειτουργία και το μέλλον μίας επιχείρησης εξαρτάται από το πως η επιχείρηση αξιοποιεί τις λογιστικές πληροφορίες, οι οποίες με την σειρά τους καθοδηγούν τα ιθύνοντα μέλη της διοίκησης των επιχειρήσεων στη λήψη αποφάσεων. Ο ρόλος τους στην επιχείρηση έχει ιδιαίτερη θέση και προσφέρει προνόμια, μιας η ανάπτυξη τους αυξάνει την κερδοφορία καθώς και τη παραγωγικότητα της επιχείρησης.

Τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα είναι εκείνα τα εργαλεία τα οποία σκοπό έχουν να ενισχύσουν την λογιστική, προσφέροντας λύσεις στα προβλήματα που εμφανίζονται από τη διαρκή μεταβολή των χρηματοοικονομικών καταστάσεων σε παγκόσμιο επίπεδο. Συνιστούν το μέσο για την επίτευξη μιας εύρυθμης συνεργασία, μεταξύ του ανθρώπινου δυναμικού, των διαδικασιών και των τεχνολογιών πληροφορίας και αποτελούν τον συνδετικό κρίκο μεταξύ των πρακτικών εφαρμογών της επιστήμης των υπολογιστών και των επιχειρήσεων.

Κεφάλαιο 1.Εννοιολογικό Πλαίσιο.

1.1. Ορισμός Συστήματος & Πληροφοριακού Συστήματος.

Ως σύστημα ορίζεται ένας αριθμός παραγόντων που αλληλεπιδρούν μεταξύ τους για να επιτύχουν κάποιο σκοπό. Οι παράγοντες αυτές μπορεί να είναι όντα, υλικά, ιδέες, αξίες, κ.λ.π. Τα διάφορα μέρη τα οποία αποτελούν ένα σύστημα είναι με τη σειρά τους συστήματα μικρότερης κλίμακας τα οποία αποτελούν υποσυστήματα του αρχικού συστήματος. Συνεπώς κάθε σύστημα είναι υπερσύστημα κάποιων

συστημάτων, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί και υποσύστημα κάποιου άλλου συστήματος. Όλα τα συστήματα περιβάλλονται από το περιβάλλον τους, δηλαδή κάθε οντότητα που βρίσκεται έξω από τα όρια του συστήματος.

Κάθε σύστημα λαμβάνει δεδομένα από το περιβάλλον του, τα μετατρέπει σε πληροφορίες και τελικά τα εξάγει προς το περιβάλλον. Άρα κάθε σύστημα έχει Είσοδο (Input), Επεξεργασία (Processing), και Έξοδο (Output). Στην περίπτωση όπου ένα σύστημα χρησιμοποιεί ως είσοδο την έξοδο κάποιου άλλου, τότε κάνουμε λόγο για αλληλεπίδραση μεταξύ συστημάτων. Σαν δεδομένα (data) ορίζονται τα γεγονότα ή οι παρατηρήσεις που μπορούν να καταγραφούν. Είναι δηλαδή τιμές κάποιων χαρακτηριστικών που ανήκουν σε οντότητες. Τα δεδομένα για να είναι χρήσιμα πρέπει να χαρακτηρίζονται ακριβή, πλήρη, σχετικά και διαθέσιμα. Πληροφορία (information) ορίζεται ως τα δεδομένα που έχουν υποστεί επεξεργασία και έχουν καταστεί αναγνωρίσιμα και χρήσιμα από τους τελικούς χρήστες του συστήματος. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

Τα συστήματα χωρίζονται σε φυσικά και τεχνητά, αναλόγως τον τρόπο δημιουργίας τους, σε ανοικτά και κλειστά, αναλόγως την επικοινωνία τους με το περιβάλλον τους, σε δυναμικά και στατικά, και αναλόγως με το ρυθμό εξέλιξής τους στο χρόνο.

Μέσα σε κάθε σύστημα, εμπεριέχεται το στοιχείο του ελέγχου, δηλαδή της διαδικασίας κατά την οποία διαπιστώνεται το αν η λειτουργία του συστήματος εκτελείται μέσα σε αποδεκτά επίπεδα απόδοσης που τα ονομάζουμε πρότυπα (standards). Η πληροφορία εκείνη η οποία απεικονίζει την απόκλιση των αποτελεσμάτων του συστήματος από τα πρότυπα, καλείται ανάδραση (feedback).

Οι παράγοντες εκείνοι οι οποίοι καθορίζουν την εξέλιξη ενός συστήματος είναι πολλοί και διάφοροι, άλλοτε προβλέψιμοι και άλλοτε όχι, άλλοι ελεγχόμενοι και άλλοι όχι. Ο έλεγχος του συστήματος αφορά τους παράγοντες που μπορούν να ελεγχθούν και μόνο αυτούς. Συνεπώς και η εξέλιξη ενός συστήματος εξαρτάται άμεσα από τον έλεγχο του, αλλά και από τον συνδυασμό των οποίου δημιουργούν οι μη ελεγχόμενοι παράγοντες, δηλαδή την «αταξία» όπως ονομάζεται, η οποία δημιουργείται από τους παράγοντες αυτούς. Αυτή η αταξία αλλιώς ονομάζεται Εντροπία (Entropy) και το μέγεθός της καθορίζει αντιστρόφως ανάλογα το μέγεθος

του ελέγχου του συστήματος. Άρα η αύξηση του ελέγχου του συστήματος μειώνει την εντροπία και αντίστροφα.

Μετά τον ορισμό του Συστήματος, θα συζητηθεί τι είναι το Πληροφοριακό Σύστημα. Πληροφοριακό Σύστημα , είναι ένα σύνολο αλληλοσυνδεόμενων μερών που συνεργάζονται με σκοπό την συλλογή, επεξεργασία, αποθήκευση και διάχυση πληροφοριών συντονισμού, του ελέγχου και της ανάλυσης δεδομένων, μέσα σε μια επιχείρηση ή έναν οργανισμό. Από την σκοπιά μιας επιχείρησης, ένα Πληροφοριακό Σύστημα (Π.Σ.) ορίζεται ως μια διοικητική λύση, η οποία βασίζεται στην τεχνολογία της Πληροφορικής και των Τηλεπικοινωνιών, και η οποία απαντά σε διάφορα προβλήματα της επιχείρησης και του περιβάλλοντός αυτής. Σύμφωνα με τους Laudon K. και Laudon J. στα Π.Σ. οι έννοιες εισροές, εκροές, επεξεργασία και ανατροφοδότηση έχουν το εξής περιεχόμενο (Ε. Κονταρούδη, 2010):

- Εισροές ορίζονται ως η συλλογή ή απόκτηση ακατέργαστων δεδομένων οι οποίες προέρχονται είτε από το εσωτερικό της επιχείρησης ή από το περιβάλλον αυτής.
- Επεξεργασία ορίζεται ως η μετατροπή, η διαχείριση και η ανάλυση των ακατέργαστων δεδομένων σε τέτοια μορφή που να καθίστανται χρήσιμα και κατανοητά στο σύστημα και τους χρήστες αυτού.
- Εκροές ορίζονται ως η διανομή και διάχυση των επεξεργασμένων πληροφοριών είτε στους χρήστες είτε στις δραστηριότητες τις οποίες θα χρησιμοποιήσουν.
- Ανατροφοδότηση ορίζεται ως η εκροή του συστήματος που επιστρέφει στα κατάλληλα μέλη της επιχείρησης για να τα βοηθήσει στην αξιολόγηση και διόρθωση των εισροών. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

1.2. Σκοπός των Πληροφοριακών Συστημάτων.

Τα Πληροφοριακά Συστήματα, όπως άλλωστε όλα τα συστήματα έχουν ένα σκοπό και αυτός ο σκοπός είναι η επίλυση των προβλημάτων της επιχείρησης ή του οργανισμού μέσα στον οποίο χρησιμοποιούνται και λειτουργούν. Οι σπουδαιότεροι σκοποί των διαφόρων Πληροφοριακών Συστημάτων αναφέρονται κάτωθι:

- Η συλλογή και αποθήκευση δεδομένων, τα οποία με την κατάλληλη επεξεργασία μετατρέπονται σε πληροφορίες χρήσιμες για την επιχείρηση.

- Η επεξεργασία των δεδομένων, στην οποία περιλαμβάνονται υπολογισμοί, συγκρίσεις, ταξινομήσεις και κατηγοριοποιήσεις.
- Η παροχή λειτουργικής πληροφόρησης στους εργαζομένους για να εκτελούν κατά τον καλύτερο δυνατό τρόπο τις καθημερινές τους συναλλαγές και τις δραστηριότητες που αφορούν το βραχυπρόθεσμο προγραμματισμό και έλεγχο της επιχείρησης.
- Η παροχή στρατηγικής πληροφόρησης σε κατάλληλη μορφή στα διευθυντικά στελέχη των επιχειρήσεων ώστε να είναι σε θέση να λαμβάνουν τις καλύτερες δυνατές αποφάσεις που αφορούν τη μελλοντική πορεία του οργανισμού.
- Η επέκταση της αλυσίδας αξίας Πληροφοριακού Συστήματος της επιχείρησης με εκείνα των προμηθευτών, των ενδιάμεσων και των πελατών της, προκειμένου να ωφεληθούν από την απόκτηση πρόσθετης πληροφόρησης. (Π. Υψηλάντης, 2001)

1.3. Πόροι των Πληροφοριακών Συστημάτων.

Οι βασικότεροι πόροι ενός Πληροφοριακού Συστήματος είναι:

1. Ανθρώπινοι πόροι. Όλα τα Πληροφοριακά Συστήματα συμπεριλαμβάνουν στην λειτουργία τους, ανθρώπους και για το λόγο αυτό συχνά αποκαλούνται και κοινωνικά συστήματα. Οι άνθρωποι που χρησιμοποιούν ένα Πληροφοριακό Σύστημα είναι είτε οι τελικοί χρήστες, είτε ειδικοί της πληροφορικής. Οι τελικοί χρήστες είναι αυτοί που χρησιμοποιούν άμεσα ή έμμεσα την πληροφορία που παράγει το εκάστοτε πληροφοριακό σύστημα. Οι ειδικοί της πληροφορικής είναι αυτοί που αναπτύσσουν και χειρίζονται το σύστημα.

2. Υλικοί πόροι. Στην κατηγορία αυτή υπάγονται όλες οι συσκευές που χρησιμοποιούνται για την εισαγωγή, επεξεργασία και αποθήκευση των δεδομένων. (Ηλεκτρονικοί Υπολογιστές, δίκτυα τηλεπικοινωνιών, τα περιφερειακά και όλα τα σχετικά μέσα που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση δεδομένων).

3. Πόροι λογισμικού. Σε αυτή την κατηγορία ανήκει το λογισμικό του συστήματος το οποίο ελέγχει και υποστηρίζει τις λειτουργίες του ηλεκτρονικού υπολογιστή, εκείνο το λογισμικό των εφαρμογών που παρέχει στον τελικό χρήστη τη δυνατότητα επεξεργασίας ενός συγκεκριμένου προβλήματος καθώς και τις

απαραίτητες οδηγίες προς τους χρήστες του Πληροφοριακού Συστήματος.

4. Πόροι δεδομένων: Εδώ κατατάσσονται οι βάσεις δεδομένων, οι βάσεις μοντέλων και οι βάσεις γνώσεων.

1.4. Κατηγορίες Πληροφοριακών Συστημάτων.

Τα Πληροφοριακά Συστήματα διακρίνονται σε διάφορες κατηγορίες και τύπους αναλόγως με τα επιμέρους χαρακτηριστικά τους. Η κατηγοριοποίηση των συστημάτων συνήθως γίνεται με τα παρακάτω κριτήρια:

A) Συστήματα ανάλογα με το υποσύστημα που υποστηρίζουν.

Οι επιχειρήσεις συνήθως είναι χωρισμένες σε μικρότερα τμήματα έτσι ώστε να επιτυγχάνεται καλύτερη και ευκολότερη διοίκηση. Τα τμήματα αυτά αναφέρονται σε ένα κεντρικό τμήμα που συνήθως είναι το τμήμα διοίκησης της επιχείρησης. Άρα ένας τρόπος να οργανωθεί ένα Πληροφοριακό Σύστημα είναι να ακολουθήσει την ίδια την ιεραρχία των επιχειρήσεων. Με αυτό τον τρόπο μπορούν να σχηματιστούν υποσυστήματα για διευθύνσεις, ομάδες ή ακόμα και συγκεκριμένους υπαλλήλους. Άρα, με κριτήριο την ιεραρχική δομή που υποστηρίζουν, τα πληροφοριακά συστήματα διακρίνονται ως εξής:

- Συστήματα για τα επιμέρους τμήματα της επιχείρησης. Το κάθε τμήμα της επιχείρησης έχει το δικό του ξεχωριστό πληροφοριακό σύστημα.
- Συστήματα για όλη την επιχείρηση. Σε αυτή την κατηγορία συναντάμε ένα ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα που αφορά τις συνολικές λειτουργίες μιας επιχείρησης. Μια τέτοια διαδικασία περιλαμβάνει το σχεδιασμό και τη διαχείριση της χρήσης των πόρων όλης της επιχείρησης.
- Δι - επιχειρηματικά Πληροφοριακά Συστήματα. Εδώ έχουμε σύνθετα συστήματα που αναφέρονται σε αρκετές επιχειρήσεις.

B) Συστήματα ανάλογα με την επιχειρηματική δραστηριότητα που υποστηρίζουν.

Υπάρχουν Πληροφοριακά Συστήματα τα οποία αφορούν ένα μεμονωμένο κομμάτι μιας επιχείρησης και συγκεκριμένες διαδικασίες του κομματιού αυτού. Όπως

για παράδειγμα, Πληροφοριακά Συστήματα που μηχανογραφούν το λογιστικό μέρος της επιχείρησης, την παραγωγή, τις πωλήσεις και το μάρκετινγκ, κλπ. Έτσι με βάση αυτά τα συστήματα αυτοματοποιούνται οι διάφορες δραστηριότητες του κάθε κομματιού, με την εκτέλεση προκαθορισμένων ενεργειών ρουτίνας που όμως είναι σημαντικές για τη επιχειρηματική λειτουργία της επιχείρησης.

Γ) Συστήματα ανάλογα με την υποστήριξη που παρέχουν.

Σε αυτή την κατηγορία συστημάτων εξετάζεται το είδος υποστήριξης που παρέχει το εκάστοτε πληροφοριακό σύστημα. Τα Πληροφοριακά Συστήματα σύμφωνα με αυτό το κριτήριο κατηγοριοποίησης διακρίνονται σε τρεις μεγάλες κατηγορίες.

1. Συστήματα υποστήριξης λειτουργικών αποφάσεων.
2. Συστήματα υποστήριξης τακτικών αποφάσεων.
3. Συστήματα υποστήριξης στρατηγικών αποφάσεων.

Δ) Συστήματα ανάλογα με την αρχιτεκτονική τους.

Οι κύριες κατηγορίες Πληροφοριακών Συστημάτων με βάση την αρχιτεκτονική τους είναι οι εξής:

1. Κύριοι υπολογιστές (mainframe), στους οποίους η επεξεργασία εκτελείται από έναν υπολογιστή στον οποίο είναι συνδεδεμένα τα τερματικά χωρίς όμως υπολογιστική δυνατότητα.
2. Προσωπικοί υπολογιστές, σε αυτή την κατηγορία δεν είναι απαραίτητα συνδεδεμένοι οι υπολογιστές μεταξύ τους. Αυτή η τεχνική είναι πιο συνηθισμένη για μικρές και μεσαίες επιχειρήσεις.
3. Κατανεμημένα συστήματα, εδώ η επεξεργασία κατανέμεται ανάμεσα σε δύο ή περισσότερους υπολογιστές οποιουδήποτε τύπου, οι οποίοι μπορεί να βρίσκονται σε οποιαδήποτε γεωγραφικά σημεία. (Γαλανού Θ., Νασιώτης Χ., 2012)

1.5. Τύποι Πληροφοριακών Συστημάτων.

Τα πληροφοριακά συστήματα διακρίνονται σε τέσσερις μεγάλες κατηγορίες: πληροφοριακά συστήματα επεξεργασίας συναλλαγών, πληροφοριακά συστήματα διαχείρισης πληροφοριών, πληροφοριακά συστήματα υποστήριξης αποφάσεων και τα πληροφοριακά συστήματα γνώσης. Ακολουθεί επιπλέον ανάλυση:

1.5.1. Συστήματα Διαχείρισης Πληροφοριών (MIS).

Η λήψη αποφάσεων είναι ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα στη διοίκηση ενός οργανισμού. Τα στελέχη των επιχειρήσεων χρειάζονται καθημερινά πληθώρα πληροφοριών με σκοπό την ομαλή λειτουργία της επιχείρησης καθώς επίσης και τη θωράκισή της από επιζήμιους εξωεπιχειρησιακούς παράγοντες.

Προκειμένου να επιτευχθούν τα παραπάνω, οι επιχειρήσεις χρησιμοποιούν κατάλληλα πληροφοριακά συστήματα τα οποία παρέχουν στα στελέχη της, την πληροφόρηση στη μορφή και στο χρόνο που χρειάζεται. Τα συστήματα αυτά είναι γνωστά ως πληροφοριακά συστήματα διοίκησης. Τα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης είναι ένα χρήσιμο εργαλείο των στελεχών της επιχείρησης, το οποίο εξασφαλίζει οργωμένη και συνοπτική πληροφόρηση με στόχο τη λήψη αποφάσεων στο κατάλληλο χρόνο.

Με άλλα λόγια θα λέγαμε ότι πληροφοριακό σύστημα διοίκησης είναι το σύστημα εκείνο το οποίο λαμβάνει δεδομένα από τα διάφορα υποσυστήματα της επιχείρησης και παρέχει έγκαιρη και ακριβή πληροφόρηση στα στελέχη των διαφόρων επιπέδων της, με στόχο την λήψη της βέλτιστης απόφασης. Τα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης μπορούν να χρησιμοποιηθούν σε διάφορες μορφές επιχειρήσεων και οργανισμών. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

1.5.2. Συστήματα Επεξεργασίας Συναλλαγών (TPS).

Τα συστήματα επεξεργασίας συναλλαγών ή αλλιώς και συστήματα ηλεκτρονικής επεξεργασίας δεδομένων, συλλέγουν, καταχωρούν, προμηθεύουν, ανακτούν και επεξεργάζονται διάφορα δεδομένα (τα οποία είναι αποτέλεσμα των δραστηριοτήτων της επιχείρησης) και παράγουν τις πληροφορίες εκείνες οι οποίες είναι απαραίτητες για την καθημερινή λειτουργία της επιχείρησης.

Τα συστήματα επεξεργασίας συναλλαγών, βρίσκονται στο κέντρο των λειτουργιών της επιχείρησης και αποτελούν το σημείο επαφής της με τον έξω κόσμο και κυρίως με τους πελάτες και προμηθευτές της.

Τα δεδομένα που συλλέγονται και αποθηκεύονται σε ένα σύστημα επεξεργασίας συναλλαγών, εξυπηρετούν δύο σκοπούς. Πρώτον, υποστηρίζουν τις καθημερινές και συνήθεις λειτουργίες της επιχείρησης και δεύτερον, τροφοδοτούν τα πληροφορικά συστήματα διοίκησης με πληροφορίες που είναι απαραίτητες για την παραγωγή εκθέσεων επιδόσεων σχετικά με την αποτελεσματικότητα και αποδοτικότητα των ενεργειών της επιχείρησης.

Επιπροσθέτως θα λέγαμε ότι, η χρησιμότητα των συστημάτων επεξεργασίας συναλλαγών υπερβαίνει την απλή, για το γεγονός ότι τα συγκεκριμένα συστήματα μπορούν να αποθηκεύουν μεγάλο όγκο δεδομένων, τα οποία και μπορούν να χρησιμοποιηθούν ως μια ιστορική αναφορά για την πρόβλεψη και το προσδιορισμό των τάσεων καθώς επίσης και για την μέτρηση των επιδόσεων. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

1.5.3. Συστήματα Γνώσης (KMS).

Συστήματα γνώσης ή έμπειρα συστήματα είναι τα συστήματα εκείνα που προορίζονται για την διευκόλυνση και υποστήριξη των αναγκών πληροφόρησης και λήψης αποφάσεων των ανώτατων στελεχών της επιχείρησης. Παρέχουν εύκολη πρόσβαση τόσο στις εσωτερικές όσο και στις εξωτερικές πληροφορίες σχετικά με την επίτευξη των στρατηγικών στόχων της επιχείρησης.

Η έμφαση των έμπειρων συστημάτων οφείλεται στις γραφικές απεικονίσεις καθώς και στην εύκολη διασύνδεση των χρηστών. Προσφέρουν ισχυρή αναφορά και δυνατότητα σε βάθος ανάκτησης πληροφοριών. Σε γενικές γραμμές τα έμπειρα συστήματα βοηθούν τα ανώτερα στελέχη να αναλύουν, να συγκρίνουν και να επισημαίνουν τις τάσεις σημαντικών μεταβλητών, έτσι ώστε να μπορούν να παρακολουθούν τις επιδόσεις, τον εντοπισμό ευκαιριών και των διαφόρων προβλημάτων.

Τα τελευταία χρόνια ο όρος Έμπειρα Συστήματα έχει χάσει τη δημοτικότητα του υπέρ της επιχειρηματικής αφυΐας, με τις επιμέρους περιοχές της αναλυτικής

υποβολής εκθέσεων και του ψηφιακού ταμπλό .

1.5.4. Συστήματα Υποστήριξης Αποφάσεων (DSS).

Ορισμένες αποφάσεις που καλείται να λάβει η επιχείρηση, δεν είναι επαναλαμβανόμενες δεδομένου ότι κάποιες από αυτές λαμβάνονται συχνά ή ακόμη και μια φορά. Τα συστήματα υποστήριξης αποφάσεων, χρησιμοποιούνται για την αντιμετώπιση των λιγότερων επακριβών δομημένων ή συγκεκριμένων προβλημάτων που προκύπτουν σποραδικά. Τα συστήματα αυτά βοηθούν τους διαχειριστές να λαμβάνουν μη δομημένες αποφάσεις. Τονίζουμε ότι μια απόφαση θεωρείται μη δομημένη, όταν δεν υπάρχουν σαφείς διαδικασίες λήψης της και δεν είναι δυνατόν να εντοπιστούν εκ των προτέρων όλοι οι παράγοντες που πρέπει να ληφθούν υπόψη κατά τη διαδικασία λήψης της. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

Τα συστήματα υποστήριξης αποφάσεων έχουν αναπτυχθεί για να υποστηρίξουν ρητά τη διαδικασία λήψης απόφασης. Διευκολύνουν το διάλογο με το χρήστη όταν ο ίδιος εξετάζει εναλλακτικές λύσεις σε ένα πρόβλημα, μέσω της χρησιμοποίησης διαφόρων μαθηματικών μοντέλων τα οποία βρίσκονται καταχωρημένα στη βάση δεδομένων των συγκεκριμένων συστημάτων. Για παράδειγμα, όταν ο διευθυντής πωλήσεων καλείται να αποφασίσει ποια τιμή θα ορίσει για ένα νέο προϊόν της επιχείρησης, θα χρησιμοποιήσει το σύστημα υποστήριξης αποφάσεων.

Συγκεκριμένα μέσω της δυνατότητας πρόσβασης που δίνει το σύστημα στο χρήστη, θα εισάγει τα απαραίτητα στοιχεία όπως την τιμή του προϊόντος, το κόστος των υλικών, το κόστος διαφήμισης καθώς επίσης και τα υπόλοιπα στοιχεία που επηρεάζουν τις προβλέψεις κερδών για τις πωλήσεις του συγκεκριμένου προϊόντος κατά τη διάρκεια μια περιόδου πέντε ετών. Στη συνέχεια μεταβάλλοντας την τιμή του προϊόντος, ο διαχειριστής μπορεί να συγκρίνει τις προβλέψεις των αποτελεσμάτων και να επιλέξει ανάλογα την τιμή.

Σε αντίθεση με τα πληροφοριακά συστήματα διοίκησης τα συστήματα υποστήριξης αποφάσεων μπορούν να βοηθούν στο να λαμβάνονται αποφάσεις για τις οποίες η διαδικασία δεν μπορεί να προγραμματιστεί πλήρως σε έναν υπολογιστή.

1.6. Ιστορική Εξέλιξη των Πληροφοριακών Συστημάτων στις Διεθνείς και στις Ελληνικές Επιχειρήσεις.

Από το 1960 και έπειτα οι διεθνείς αλλά και οι Ελληνικές επιχειρήσεις έστρεψαν την προσοχή τους στη μηχανογραφημένη υποστήριξη των πολύπλοκων λειτουργιών τους. Εξαιτίας αυτού αναπτύχθηκαν εξειδικευμένα εργαλεία που αφορούσαν τη μηχανογράφηση κυρίως του λογιστηρίου και της μισθοδοσίας, καθώς επίσης και εφαρμογές ελέγχου αποθεμάτων (inventory control). Αυτό περιελάμβανε τα κλασικά μοντέλα, όπως το μοντέλο Βέλτιστης Ποσότητας Παραγγελίας (Economic Order Quantity - EOQ), το μοντέλο Αποθέματος Ασφάλειας (safety stock - SS), και άλλα όπως Διαχείριση Τεχνικών Προδιαγραφών (Bill of Material Processing - BOMP) και Διαχείριση Εντολών Εργασίας (Work Order Management - WOM).

Οι επιχειρήσεις πίσω σε εκείνη την περίοδο είχαν τη δυνατότητα να διατηρούν υψηλά αποθέματα για να ικανοποιούν οποιαδήποτε ζήτηση από τους πελάτες και ταυτόχρονα να παραμένουν ανταγωνιστικές. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι περισσότερες τεχνικές και εφαρμογές να περιορίζονται στην αποτελεσματική οργάνωση και διαχείριση μεγάλων ποσοτήτων αποθεμάτων.

Στην περίπτωση όμως που υπήρχε άμεση απαίτηση διασύνδεσης των διαφόρων εξειδικευμένων εφαρμογών που ανήκαν στην ίδια ή σε διαφορετικές λειτουργικές περιοχές αυτό επιτυγχανόταν μόνο με έμμεσες μεθόδους. Πιο συγκεκριμένα, με την εφαρμογή αυτοματοποιημένων μεθόδων (που δεν απαιτούσαν ανθρώπινη παρέμβαση), ή με την εφαρμογή μη αυτοματοποιημένων. Στην δεύτερη περίπτωση, συγκαταλέγονται μέθοδοι στις οποίες απαιτούνταν η εξαγωγή στοιχείων από το ένα σύστημα, πιθανός μετασχηματισμός τους και εισαγωγή στο δεύτερο σύστημα. Τα μειονεκτήματα της μεθόδου αυτής ήταν ότι η ενημέρωση των στοιχείων δε γινόταν σε πραγματικό χρόνο (ασύγχρονα) και η σωστή λειτουργία τους εξαρτιόνταν σε μεγάλο βαθμό από τη συνέπεια του υπευθύνου που χειριζόταν το σύστημα.

Από την αντίθετη πλευρά οι αυτοματοποιημένες μέθοδοι δίδουν την δυνατότητα της αυτόματης ενημέρωσης των στοιχείων από το ένα σύστημα στο άλλο. Η λειτουργία αυτή μπορεί να συμβαίνει σε πραγματικό χρόνο (σύγχρονα) ή ανά τακτά χρονικά διαστήματα (ασύγχρονα) τα οποία σε κάθε περίπτωση είναι σαφώς

μικρότερα από τα διαστήματα που μεσολαβούν στις μη αυτοματοποιημένες μεθόδους. Οι αυτοματοποιημένες μέθοδοι έχουν πολύ σημαντικά πλεονεκτήματα, συγκριτικά με τις μη αυτοματοποιημένες αλλά η υλοποίησή τους είναι συνήθως χρονοβόρα, δαπανηρή και απαιτεί υψηλή τεχνογνωσία. (Α. Φαίτα, 2010)

Οι περιορισμοί που προέκυπταν από τις παραπάνω έμμεσες μεθόδους μεταφοράς της πληροφορίας από το ένα μεμονωμένο σύστημα στο άλλο, οδήγησαν σε μια νέα προσέγγιση που πρότεινε μια περισσότερο ολοκληρωμένη λύση. Κάπως έτσι στα τέλη της δεκαετίας του 1960 και στις αρχές της επόμενης, πρωτοεμφανίστηκαν τα Συστήματα Σχεδιασμού Απαιτήσεων Υλικών (*Material Requirements Planning - MRP*) τα οποία αποτέλεσαν και την αφετηρία όλων των μετέπειτα εξελίξεων, που είχαν ως στόχο την υλοποίηση μιας ολοκληρωμένης λύσης στο επιχειρηματικό περιβάλλον.

Τότε για πρώτη φορά, και με την χρήση ενός πρότυπου πλάνου χρονοπρογραμματισμού της παραγωγής (Master Production Schedule - MPS) και των απαιτούμενων τεχνικών προδιαγραφών των υλικών (Bill of Materials - BOM: τα υλικά δηλαδή που χρειάζονται για να παραχθεί ένα τελικό προϊόν), ένας υπολογιστής ήταν αρκετός για να προσδιορίσει τον ακριβή χρόνο και τις ακριβείς ποσότητες υλικών που θα χρειάζονταν για να παραχθεί ένα τελικό προϊόν. Παράλληλα, χρησιμοποιώντας τα ακριβή στοιχεία από την καταγραφή των αποθεμάτων, δηλαδή τη διαθέσιμη ποσότητα (on-hand) ή την ποσότητα που είναι προγραμματισμένη για παραλαβή (schedule-to arrive) κατέστη δυνατό να υπολογιστούν τα ισοζύγια των υλικών (net material requirements) που απαιτούνταν στο βέλτιστο χρόνο.

Ταυτόχρονα με την ανάπτυξη των Συστημάτων Σχεδιασμού Απαιτήσεων Υλικών (MRP συστημάτων), αναπτύχθηκαν και τα πρώτα Συστήματα Πρόβλεψης Απαιτήσεων Παραγωγικού Δυναμικού (Capacity Requirements Planning – CRP. Σε συνδυασμό λοιπόν με τα MRP, σχεδιάστηκαν εφαρμογές που υποστήριζαν λειτουργίες, όπως ο σχεδιασμός και η πρόβλεψη των συνολικών πωλήσεων (forecasting and sales planning), το χρονικό προγραμματισμό (MPS) και τη δυναμική της παραγωγής και γενικότερα τη διαχείριση της ζήτησης και τις συμβατικές υποχρεώσεις κάθε παραγγελίας (demand management και order promising).

Η εισαγωγή των μοντέλων και τεχνικών χρονικού προγραμματισμού της

παραγωγής (MPS) στα MRP συστήματα ήταν το εναρκτήριο λάκτισμα για να σχεδιαστούν τα πρώτα συστήματα που εκτείνονταν σε όλο το εύρος της επιχείρησης. Το MRP I ήταν το αποτέλεσμα της ανάγκης των επιχειρήσεων, αφού έγινε αντιληπτό ότι η χρήση ή η ζήτηση των υλικών ήταν ιδιαίτερα ασταθής και εξαρτιόνταν από την παραγωγή άλλων ειδών αποθεμάτων ή τελικών προϊόντων.

Στην διάρκεια της δεκαετίας του 80', η ραγδαία αύξηση της χρήσης των υπολογιστών και οι νέες τεχνολογίες πληροφορικής οδήγησαν στην ανάπτυξη λειτουργιών που σχετίζονταν με τις χρηματοοικονομικές δραστηριότητες μιας επιχείρησης. Έτσι δημιουργήθηκαν τα πρώτα ολοκληρωμένα πληροφοριακά συστήματα Manufacturing Resource Planning (MRP II), τα οποία αποτελούσαν συνδυασμό των συστημάτων διαχείρισης παραγωγής και των υλικών με τη λογιστική και τη χρηματοοικονομική διαχείριση (financial management) μιας επιχείρησης.

Συγχρόνως με τα συστήματα MRP I αναπτύχθηκαν και τα συστήματα Απαιτήσεων Διανομής (Distribution Requirements Planning, DRP I και II). Τα συστήματα αυτά, καθόριζαν τη ζήτηση των αποθεμάτων των κέντρων διανομής και χρησιμοποιούσαν την πληροφορία της ζήτησης ως δεδομένο για τα συστήματα παραγωγής και προμήθειας υλικών. Η περαιτέρω εξέλιξη των αρχικών εκδόσεων, ήταν το DRP II, και περιελάμβανε το σχεδιασμό των βασικών πόρων σε ένα σύστημα διανομής, όπως οι χώροι αποθήκευσης, το διαθέσιμο ανθρώπινο δυναμικό, η δυναμικότητα μεταφορών και οι αντίστοιχες χρηματοοικονομικές ροές.

Τα παραπάνω πληροφοριακά συστήματα, δεν έτυχαν μεγάλης ανταπόκρισης από τις επιχειρήσεις, ιδιαίτερα τις Ελληνικές, μιας και δεν ήταν αρκετά ευέλικτα, κάλυπταν μονάχα ένα μικρό μέρος των αναγκών των επιχειρήσεων και δεν περιείχαν ολοκληρωμένες λειτουργίες της παραγωγής με τις χρηματοοικονομικές και λογιστικές λειτουργίες. Στις αρχές λοιπόν της δεκαετίας του 1980 ξεκινά μια προσπάθεια για τον σχεδιασμό ολοκληρωμένων επιχειρηματικών συστημάτων (enterprise integration), η οποία χρησιμοποιεί ως τεχνολογικό στήριγμα τις σχεσιακές βάσεις δεδομένων, τις σύγχρονες γλώσσες προγραμματισμού, το λογισμικό για την ανάπτυξη εφαρμογών μέσω ηλεκτρονικών υπολογιστών (CASE tools), καθώς και την βάση Πελάτη-Εξυπηρετητή (Client - Server).

Το αποτέλεσμα της προσπάθειας αυτής είναι τα συστήματα Σχεδιασμού

Επιχειρηματικών Πόρων (Enterprise Resource Planning, ERP) στα τέλη της δεκαετίας του 1980 και στις αρχές της επόμενης. Τα συστήματα αυτά ολοκλήρωναν πέραν του κυκλώματος οικονομικής διαχείρισης και παραγωγής και άλλες θεμελιώδεις επιχειρηματικές διαδικασίες όπως η Διαχείριση Ανθρωπίνων Πόρων, το κύκλωμα Μάρκετινγκ και Πωλήσεων, κλπ.

Τα συστήματα ERP κατάφεραν να ικανοποιήσουν τις ανάγκες των επιχειρήσεων, μιας και ένα σύστημα ERP αποτελεί ένα ισχυρό δίκτυο που έχει την δυνατότητα να επιταχύνει τη λήψη αποφάσεων, να ελαττώσει τις δαπάνες και να παρέχει ένα σφαιρικό έλεγχο του συνόλου της επιχείρησης. Τα συστήματα ERP συνδέουν τις πληροφορίες με τέτοιο τρόπο διευκολύνοντας πολύ την ανώτερη διοίκηση των επιχειρήσεων μιας και μπορεί να έχει στην διάθεση της μια ολοκληρωμένη εικόνα του συνόλου των επιχειρησιακών διαδικασιών σχεδόν σε πραγματικό χρόνο. (Α. Φαίτα, 2010)

1.7. Ασφάλεια Πληροφοριακών Συστημάτων.

Το σύστημα ασφάλειας πληροφοριών είναι το υποσύστημα του οργανισμού που ελέγχει τους ειδικούς κινδύνους που σχετίζονται με τα πληροφοριακά συστήματα που βασίζονται σε υπολογιστές. Τα συστήματα ασφαλείας των υπολογιστών αναπτύσσονται χρησιμοποιώντας την παραδοσιακή προσέγγιση του κύκλου ζωής της ανάλυσης συστήματος, σχεδιασμού, εφαρμογής και λειτουργίας, αξιολόγησης και ελέγχου.

1.7.1. Ποσοτική προσέγγιση της Ασφάλειας Πληροφοριακών Συστημάτων.

Υπάρχουν δύο βασικές προσεγγίσεις στην ανάλυση των ευάλωτων σημείων και των απειλών του συστήματος, η ποσοτική και η ποιοτική προσέγγιση. Στην ποσοτική προσέγγιση για την εκτίμηση του κινδύνου, κάθε έκθεση σε ζημιά υπολογίζεται σαν το γινόμενο του κόστους κάθε συγκεκριμένης ζημιάς επί την πιθανότητα να συμβεί αυτή.

1.7.2. Ποιοτική προσέγγιση της Ασφάλειας Πληροφοριακών Συστημάτων.

Η δεύτερη μέθοδος της εκτίμησης του κινδύνου είναι η ποιοτική προσέγγιση. Αυτή η προσέγγιση καταγράφει τα ευάλωτα σημεία και τις απειλές ενός συστήματος,

κατατάσσοντας τα, με υποκειμενικό τρόπο, ανάλογα με την συνεισφορά τους στην συνολική έκθεση σε ζημιές του οργανισμού. Συνηθίζεται στην πράξη να χρησιμοποιούνται και οι δύο τρόποι. Ωστόσο, ανεξάρτητα από την μέθοδο που χρησιμοποιείται, οποιαδήποτε ανάλυση θα πρέπει να περιλαμβάνει έκθεση σε ζημιές τουλάχιστον για τις παρακάτω περιοχές:

- Διακοπή εργασιών
- Απώλεια λογισμικού
- Απώλεια δεδομένων
- Απώλεια εξοπλισμού
- Απώλεια διευκολύνσεων
- Απώλεια υπηρεσιών και προσωπικού.

1.7.3. Ευάλωτα Σημεία και Απειλές των Πληροφοριακών Συστημάτων.

Ευάλωτο σημείο είναι μια αδυναμία του συστήματος και απειλή είναι η πιθανή εκμετάλλευση του ευάλωτου σημείου. Υπάρχουν δύο κατηγορίες απειλών, ενεργητικές και παθητικές. Οι ενεργητικές απειλές περιλαμβάνουν τις απάτες μέσω πληροφοριακών συστημάτων και την δολιοφθορά υπολογιστών και οι παθητικές περιλαμβάνουν σφάλματα του συστήματος όπως επίσης και φυσικές καταστροφές όπως ο σεισμός, η πλημμύρα και η πυρκαγιά. Τα σφάλματα του συστήματος αντιπροσωπεύουν αστοχίες εξαρτημάτων όπως αστοχία σκληρού δίσκου, διακοπές στην παροχή ηλεκτρικού ρεύματος και άλλα. (Π. Υψηλάντης, 2001)

1.7.3.1 Χρήστες και Εισβολείς.

Οι χρήστες αποτελούνται από ετερογενείς ομάδες προσώπων και μπορούν να διαφοροποιηθούν από τους άλλους διότι η λειτουργική περιοχή τους δεν περιλαμβάνει την επεξεργασία δεδομένων. Οποιοσδήποτε έχει πρόσβαση σε εξοπλισμό, ηλεκτρονικά δεδομένα ή αρχεία χωρίς ανάλογη εξουσιοδότηση είναι εισβολέας.

1.7.3.2. Ενεργητικές Απειλές στα Πληροφοριακά Συστήματα.

Παρουσιάζονται παρακάτω έξι μέθοδοι με τις οποίες κάποιος μπορεί να διαπράξει απάτη μέσω πληροφοριακών συστημάτων:

- Παραποίηση καταχωρημένων στοιχείων (Input manipulation)
- Τροποποίηση προγράμματος
- Απευθείας τροποποίηση αρχείων
- Κλοπή δεδομένων
- Δολιοφθορά
- Κακή χρήση ή Κλοπή πληροφορικών πόρων

Αναλυτικότερα οι μέθοδοι διάπραξης απάτης μέσω πληροφοριακών συστημάτων:

i. Παραποίηση καταχωρημένων στοιχείων (Input manipulation).

Στις περισσότερες περιπτώσεις απάτης μέσω υπολογιστών, η μέθοδος η οποία χρησιμοποιείται είναι αυτή της παραποίησης των στοιχείων που καταχωρούνται. Αυτή η μέθοδος απαιτεί τις ελάχιστες τεχνικές γνώσεις από τον χρήστη. Κάποιος μπορεί να τροποποιήσει τα στοιχεία που καταχωρούνται χωρίς να έχει σχεδόν καμία γνώση για το πώς δουλεύει το υπολογιστικό σύστημα.

ii. Τροποποίηση προγράμματος.

Η τροποποίηση προγράμματος είναι πιθανότατα η μέθοδος που χρησιμοποιείται λιγότερο. Ο λόγος προφανώς είναι ότι απαιτεί προγραμματιστικές ικανότητες που κατέχει μόνο ένας περιορισμένος αριθμός προσώπων. Ακόμη πολλοί οργανισμοί χρησιμοποιούν μεθόδους ελέγχου προγραμμάτων που μπορούν να ανιχνεύσουν ένα τροποποιημένο πρόγραμμα.

iii. Απευθείας τροποποίηση αρχείων.

Σε μερικές περιπτώσεις διάφοροι έχουν βρει τρόπους να ξεπεράσουν τους κανονικούς τρόπους ενημέρωσης των αρχείων. Όταν αυτό συμβαίνει τα αποτελέσματα μπορεί να είναι καταστροφικά.

iv. Κλοπή δεδομένων.

Η κλοπή δεδομένων είναι ένα σοβαρό πρόβλημα για τις επιχειρήσεις σήμερα. Σε πολλές, εξαιρετικά ανταγωνιστικές βιομηχανίες, συνεχώς αναζητούνται ποσοτικές και ποιοτικές πληροφορίες για τους ανταγωνιστές τους. Πολύ μεγάλος όγκος πληροφοριών μεταδίδεται μεταξύ των επιχειρήσεων μέσω διαδικτύου. Αυτές οι πληροφορίες είναι ευάλωτες σε κλοπή κατά την διάρκεια της διαδρομής. Μπορεί να αναχαιτιστούν ή να υποκλαπούν. Ακόμη είναι πιθανό να κλαπεί ένας οπτικός δίσκος ή άλλο μέσο αποθήκευσης και να βγει κρυφά από την επιχείρηση μέσα σε μια τσάντα ή τσέπη. Ογκωδέστερα αντικείμενα όπως μεγάλες σε όγκο αναφορές μπορεί να βγουν κρυφά μέσω των σκουπιδιών.

v. Δολιοφθορά.

Η δολιοφθορά των υπολογιστών παρουσιάζει ένα πολύ σημαντικό κίνδυνο για οποιοδήποτε πληροφορικό σύστημα. Η καταστροφή ενός υπολογιστή ή του λογισμικού του μπορεί να καταλήξει στην πτώχευση της επιχείρησης. Δυσανεστημένοι υπάλληλοι, κυρίως αυτοί που έχουν απολυθεί, είναι οι συνήθεις δράστες δολιοφθοράς στο υπολογιστικό σύστημα. Σε μερικές περιπτώσεις κάποιος απατεώνας μπορεί να κάνει δολιοφθορά ώστε να καλύψει την απάτη. Υπάρχουν πολλοί τρόποι για να προκληθεί σοβαρή ζημιά σε υπολογιστές. Για παράδειγμα ένας σχετικά ισχυρός μαγνήτης αρκεί να τοποθετηθεί κοντά σε μαγνητικά αποθηκευτικά μέσα και αυτά να σβηστούν. Η δολιοφθορά έχει γίνει σοβαρό θέμα και στο ηλεκτρονικό εμπόριο. Παρόλα τα σημαντικά ποσά που ξοδεύονται κάθε χρόνο για την ασφάλεια των συστημάτων, οι επιτυχείς επιθέσεις κάθε χρόνο αυξάνονται. Μερικές φορές χρησιμοποιούνται προγράμματα για την διάπραξη δολιοφθοράς.

Μια από τις παλαιότερες μεθόδους δολιοφθοράς είναι αυτή της λογικής βόμβας. Μία λογική βόμβα περιλαμβάνει ένα ανενεργό κομμάτι κώδικα μέσα σε ένα πρόγραμμα, που θα ενεργοποιηθεί αργότερα από ένα συγκεκριμένο γεγονός. Ένας δούρειος ίππος είναι ένα καταστροφικό πρόγραμμα που υποδύεται κάποιο άλλο νόμιμο. Ένας ιός είναι ένα πρόγραμμα όπως ο δούρειος ίππος, αλλά μπορεί να αναπαράγεται και να μολύνει άλλα προγράμματα. Το σκουλήκι είναι ένα είδος ιού που απλώνεται σε ένα ολόκληρο δίκτυο υπολογιστών

vi. Κακή Χρήση ή Κλοπή Πληροφοριακών Πόρων.

Ένα είδος κακής χρήσης πληροφορικών πόρων προκύπτει όταν υπάλληλοι χρησιμοποιούν τους υπολογιστές της επιχείρησης για δικές τους εργασίες. Η έκταση αυτού του προβλήματος, όπως άλλωστε και άλλων τύπων απάτης με υπολογιστές, δεν είναι καλά γνωστή. Ωστόσο, είναι πολύ πιθανό το πρόβλημα αυτό να συμβαίνει σε κάποιο βαθμό στους περισσότερους οργανισμούς. (Π. Υψηλάντης, 2001)

1.7.4. Σύστημα Ασφάλειας Πληροφοριακών Συστημάτων.

Ο έλεγχος των απειλών επιτυγχάνεται με την εφαρμογή μέτρων ασφαλείας και σχεδιασμού έκτακτης ανάγκης. Τα μέτρα ασφαλείας εστιάζουν στην πρόληψη και αποκάλυψη των απειλών, ενώ ο σχεδιασμός έκτακτης ανάγκης, στην διόρθωση των αποτελεσμάτων της απειλής. Ένα γενικά αποδεκτό δόγμα στην ασφάλεια πληροφοριακών συστημάτων είναι ότι μερικές ενεργητικές απειλές δεν μπορούν να προληφθούν χωρίς να γίνει το σύστημα τόσο ασφαλές που να μην μπορεί πλέον να χρησιμοποιηθεί.

Το σύστημα ασφαλείας των υπολογιστών πρέπει να είναι τμήμα της συνολικής δομής ασφαλείας του οργανισμού. Αυτό σημαίνει ότι τα βασικά στοιχεία του εσωτερικού ελέγχου (ικανή εποπτεία, εναλλαγή εργασιών, αθροίσματα παρτίδων, έλεγχοι εγκυρότητας κλπ) είναι εξίσου απαραίτητα στο σύστημα ασφαλείας των υπολογιστών. Τέλος, η ασφάλεια των πληροφοριακών συστημάτων είναι απλώς μια ιδιαίτερη εφαρμογή των καθιερωμένων αρχών εσωτερικού ελέγχου στα ιδιαίτερα προβλήματα των πληροφοριακών συστημάτων. (Γαλανού Θ., Νασιώτης Χ., 2012)

Κεφάλαιο 2. Η Μηχανογράφηση της Λογιστικής.

Η λογιστική χρησιμοποιεί διάφορες μεθόδους για την παρατήρηση και καταγραφή των οικονομικών φαινομένων. Ο χώρος στον οποίο αυτά λαμβάνουν χώρα μέσα σε μία επιχείρηση, είναι το λογιστήριο.

2.1. Η Λογιστική.

Η έννοια της λογιστικής στην εποχή μας αποτελείται από πολλές συνιστώσες. Υπάρχει μία άποψη σύμφωνα με την οποία η λογιστική θεωρείται ένας συνδυασμός της καταγραφής των οικονομικών δεδομένων, της επεξεργασίας και της ανάλυσης των δεδομένων αυτών και τέλος της παρουσίαση των πληροφοριών που παράγονται

και που αφορούν έναν οργανισμό, με οικονομικούς όρους στα ενδιαφερόμενα μέρη. Μία άλλη άποψη υποστηρίζει ότι με την χρήση της Λογιστικής δύναται να εκφραστούν οι βασικοί στόχοι μίας επιχείρησης με την χρήση οικονομικών όρων. Με λίγα λόγια, η λογιστική μπορεί να θεωρηθεί ως η γλώσσα με την οποία εκφράζονται οι επιχειρήσεις, αφού παρέχει τον τρόπο με τον οποίο οι στόχοι μίας επιχείρησης εκφράζονται με μία κατανοητή μορφή στα ενδιαφερόμενα μέρη (Ε. Κονταρούδη, 2010).

Μία διαφορετική άποψη θεωρεί την λογιστική ως την απαραίτητη πληροφορία που η επιχείρηση χρησιμοποιεί για να πετύχει διαδικασίες εντός και εκτός της. Η λογιστική αποτελεί τον τρόπο με τον οποίο μία επιχείρηση ή ένας οργανισμός με τη χρήση των πληροφοριών που αυτή τους παρέχει καταφέρνει αποδοτικές διαδικασίες και αποτελεσματική διοίκηση.

2.2. Το Ελληνικό Λογιστικό Σχέδιο (Ε.Γ.Λ.Σ.)

Σύμφωνα με τα παραπάνω η λειτουργία της λογιστικής είναι να παρέχει όλες τις απαραίτητες πληροφορίες στα επιμέρους τμήματα μιας επιχείρησης για τις δραστηριότητες των οικονομικών μονάδων που την απαρτίζουν. Έτσι, τα στοιχεία που χρησιμοποιεί η λογιστική, για να αποδώσει τις οικονομικές συναλλαγές, πρέπει να εκφράζουν πάντα το ίδιο περιεχόμενο, ώστε να είναι οι συναλλαγές να γίνονται κατανοητές και να μπορούν να συγκριθούν. Συνεπώς, οι λογιστικές πληροφορίες που παρατηρούνται, καταγράφονται και μετρώνται πρέπει να είναι ομοιόμορφες ώστε να έχουν νόημα και να είναι χρήσιμες. Η ομοιομορφία, με άλλα λόγια η τυποποίηση των λογιστικών πληροφοριών, επιτυγχάνεται με το επονομαζόμενο λογιστικό σχέδιο. Το λογιστικό σχέδιο είναι ένα σύστημα κανόνων, οι οποίοι χρησιμοποιούνται με σκοπό την λογιστική παρακολούθηση και την κοινοποίηση στα ενδιαφερόμενα μέρη μιας επιχείρησης των μεταβολών της χρηματοοικονομικής κατάστασης της.

Στην χώρα μας συνετέλεσαν τρεις βασικοί λόγοι οι οποίοι οδήγησαν το κράτος στο να χρησιμοποιήσει κανόνες για την λογιστική τυποποίηση ως ένα μέσο το οποίο θα είχε ως αποτέλεσμα τη σωστή και αποτελεσματική αντιμετώπιση των προβλημάτων της λογιστικής. Αυτοί οι λόγοι είναι:

- 1) Η διαρκής παρέμβαση του κράτους στην οικονομία,

2) Η ανάγκη του κράτους να εξασφαλίσει αξιόπιστες και επαρκείς πληροφορίες για τον προγραμματισμό και την παρακολούθηση της οικονομίας

3) Η υποχρέωση της χώρας μας ως μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να εναρμονίσει τη λογιστική της με τις λογιστικές αρχές που ακολουθούν τα υπόλοιπα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής ένωσης.

Η τυποποίηση και ομοιομορφία της λογιστικής πληροφορίας επετεύχθη με την καθιέρωση του ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΓΕΝΙΚΟΥ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΥ ΣΧΕΔΙΟΥ (Ε.Γ.Λ.Σ.). Το Ε.Γ.Λ.Σ. είναι ένα σύνολο λογιστικών λογαριασμών οι οποίοι διακρίνονται σε δέκα διαφορετικές κατηγορίες οι οποίες καλύπτουν στο σύνολο τους τις ανάγκες καταγραφής και ανάλυσης των λογιστικών γεγονότων που αφορούν τις επιχειρήσεις στην χώρα μας. Το περιεχόμενο του γενικού λογιστικού σχεδίου, χωρίζεται σε πέντε μέρη (Θ. Καραγιώργος & Α. Πετρίδης, 2005):

1. Βασικές αρχές του Ε.Γ.Λ.Σ. και διάρθρωση του σχεδίου των λογαριασμών.
2. Γενική λογιστική.
3. Λογαριασμοί τάξεως
4. Οικονομικές καταστάσεις αριθμοδείκτες και αναλυτική λογιστική εκμετάλλευσης
5. Αναλυτική λογιστική εκμετάλλευσης

Το Ε.Γ.Λ.Σ. διέπεται από τέσσερις αρχές:

1. Την αρχή της αυτονομίας
2. Την αρχή της κατ'είδος συγκέντρωσης των αποθεμάτων εξόδων και εσόδων
3. Την αρχή της κατάρτισης του λογαριασμού της γενικής εκμετάλλευσης με λογιστικές εγγραφές
4. Την διάρθρωση του σχεδίου των λογαριασμών.

2.3. Ο Ρόλος του Λογιστή στη Σημερινή Εποχή.

Το άτομο εκείνο το οποίο ευθύνεται για την καταγραφή και επεξεργασία των εμπορικών συναλλαγών των επιχειρήσεων και το οποίο κοινοποιεί τα αποτελέσματα των συναλλαγών στα ενδιαφερόμενα μέρη τους, είναι ο λογιστής. Ο λογιστής στην σημερινή εποχή διαδραματίζει έναν πολύ σημαντικό ρόλο για την βιωσιμότητα και την σωστή λειτουργία των επιχειρήσεων. Οι λογιστικές εργασίες έχουν μεγάλο εύρος δραστηριοτήτων και σκοπεύουν στην ικανοποίηση των επιχειρηματικών αναγκών και εν τέλει την επιρροή της μελλοντικής εξέλιξης της επιχείρησης.

Οι λογιστές πρέπει να είναι σε θέση να παρέχουν τέτοιου είδους εξειδικευμένες πληροφορίες. Η τεχνολογία των υπολογιστών έχει αλλάξει ριζικά τον τρόπο με τον οποίο οι λογιστές σήμερα κάνουν τη δουλειά τους. Οι λογιστές ξοδεύουν πολύ χρόνο προκειμένου να συμβαδίσουν με τις εξελίξεις χρησιμοποιώντας εμπορικά πακέτα λογισμικού στους υπολογιστές τους.

Η λογιστική είναι μία δραστηριότητα που παρέχει πληροφορίες και για το λόγο αυτό οι λογιστές θα πρέπει να είναι σε θέση να καταλάβουν πώς ένα σύστημα που παρέχει πληροφορίες είναι σχεδιασμένο, υλοποιημένο και χρησιμοποιείται, το πώς γίνεται η αναφορά των οικονομικών πληροφοριών και τέλος το πώς η πληροφορία χρησιμοποιείται για τη λήψη αποφάσεων. Οι λογιστές μπορεί να είναι: χρήστες του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος, να λαμβάνουν μέρος στο σχεδιασμό και την υλοποίηση του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος ή να είναι ελεγκτές του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος.

Οι σημερινοί λογιστές καλούνται να καταλάβουν, να χρησιμοποιήσουν, να εκτιμήσουν, να τροποποιήσουν και να σχεδιάσουν συστήματα βασιζόμενα σε υπολογιστές. Η τεχνολογία και οι διαδικασίες που χρησιμοποιούνται σήμερα δεν υπήρχαν πριν μερικά χρόνια και επιπλέον αλλάζουν με ταχείς ρυθμούς που οι βελτιώσεις εμφανίζονται σχεδόν σε ημερήσια βάση.

2.4. Μηχανογραφημένη Λογιστική.

Μηχανογράφηση ορίζεται ως η οργάνωση μιας λογιστικής μονάδας με την χρήση Η/Υ και πληροφοριακών προγραμμάτων για την επεξεργασία, ανάγνωση, σύγκριση, ενημέρωση, πληροφοριών και την απεικόνιση των αποτελεσμάτων της

επεξεργασίας. (Θ. Καραγιώργος & Α. Πετρίδης, 2005)

Η δραστηριότητα μιας εταιρείας, ενός οργανισμού, μιας επιχείρησης αποτελείται από τα γεγονότα των οποίων η καταγραφή μας δίνει πρωτογενείς πληροφορίες. Εξαιτίας της συνεχούς αύξησης του όγκου των εργασιών και τις αλληλοσυνδέσεις των δραστηριοτήτων, υπάρχει αύξηση πρωτογενών πληροφοριών.

2.4.1. Ιστορική Αναδρομή της Μηχανογραφημένης Λογιστικής.

Η ανάπτυξη της λογιστικής ξεκινάει με την οικονομική άνθηση και ακμή των σημαντικών ιταλικών και φλαμανδικών πόλεων και την ανάπτυξη του διεθνούς εμπορίου. Τότε αρχίζει η δημιουργία της λογιστικής θεωρίας και πρώτο εμφανίζονται οι λογιστικοί κανόνες και λαμβάνουν χώρα οι αντίστοιχες λογιστικές εγγραφές. Η επινόηση της διπλογραφικής μεθόδου βοήθησε στην συστηματική κατάταξη των οικονομικών γεγονότων και υπολογισμού του αποτελέσματος της δραστηριότητας.

Στα μέσα του 14ου αιώνα καταγράφονται οι αρχές της διπλογραφικής μεθόδου και οι βασικοί λογιστικοί κανόνες. Τα στοιχεία αυτής της περιόδου είναι ότι πρώτον, οι εγγραφές των λογιστικών βιβλίων δεν αφορούσαν μόνο τις συναλλαγές που σχετίζονταν με την επιχείρηση, αλλά περιελάμβαναν και συναλλαγές σχετικές με την εξω-επιχειρησιακή περιουσία του επιχειρηματία, (ταύτιση μεταξύ των δραστηριοτήτων επιχειρηματία και επιχείρησης).

Δεύτερον, δεν υπήρχε τήρηση των λογαριασμών λόγω της ανυπαρξίας ενιαίας νομισματικής μονάδας που να χρησιμοποιείται ως κοινό μέσο ανταλλαγής. Τρίτον, η προσοχή επικεντρωνόταν περισσότερο στο τεχνικό κομμάτι της λογιστικής παρά στην δημιουργία θεωρίας σε συνδυασμό με ένα σύνολο αρχών γενικής εφαρμογής της λογιστικής.

Επόμενο βήμα αποτέλεσε η δημοσίευση του έργου που πρότεινε την χρήση των πέντε βασικών λογαριασμών, οι οποίοι είναι: το ταμείο, τα εμπορεύματα, τα κέρδη, οι ζημιές, καθώς και τα γραμμάτια εισπρακτέα και πληρωτέα. Αργότερα, έκαναν την εμφάνιση τους οι υλιστικές σχολές οι οποίες είχαν ως αντικείμενο την ανάπτυξη του μηχανισμού αύξησης και μείωσης των περιουσιακών στοιχείων σε αντιδιαστολή με τους λογαριασμούς αποτελεσμάτων και την διάκριση των λογαριασμών, με γνώμονα τη σχέση της επιχειρηματικής κυκλοφορίας: Ακαθάριστα

έσοδα μείον Δαπάνες εκμετάλλευσης = Αποτέλεσμα περιόδου.

Τα λογιστικά φύλλα (spreadsheets) αρχικά σχεδιάστηκαν, για να διευκολύνουν τις λογιστικές πράξεις σε πίνακες με αριθμητικά δεδομένα. Με το πέρασ του χρόνου τα λογιστικά φύλλα μετεξελίχθηκαν έτσι ώστε σήμερα να επιτρέπουν την αποτελεσματική διαχείριση πινάκων με όλων των ειδών δεδομένα. Το πρώτο λογιστικό φύλλο ονομάστηκε Visi-Calc και κατασκευάστηκε στις αρχές της δεκαετίας του 70' από τους Dan Bricklin και Bob Frankston για τον ηλεκτρονικό υπολογιστή Apple II. Το λογισμικό Excel παρουσιάστηκε από τη Microsoft πρώτη φορά το 1985 για τους υπολογιστές Macintosh. Έπειτα το Νοέμβρη του 87' παρουσιάστηκε η πρώτη έκδοση του Excel για τα Windows. Η μεγάλη δημοτικότητα των Windows βοήθησε στη διάδοση του Excel, το οποίο στις μέρες πλέον αποτελεί το πιο δημοφιλές πρόγραμμα λογιστικών φύλλων για τα Windows.

Με τις αρχές του 20ου αιώνα επήλθε σημαντική εξέλιξη στην λογιστική επιστήμη μετά και από την εμφάνιση της Επιστημονικής Διοίκησης των Επιχειρήσεων και των Οργανισμών και την διάδοση των αρχών της. Η εφαρμογή των αρχών αυτών στηριζόταν στην ύπαρξη ενός οργανωμένου λογιστηρίου. Η ανάγκη για να είναι αξιόπιστες και ομοιογενείς οι οικονομικές πληροφορίες, ώστε να επιτευχθούν οι αντικειμενικοί σκοποί της λογιστικής, ήταν αυτή που οδήγησε την οργάνωση της λογιστικής σε μία πιο πλήρη και ολοκληρωμένη επιστήμη. (Θ. Γαλανού & Χ. Νασιώτης, 2012)

Τα λογιστήρια αρχικά λειτουργούσαν με πολλούς υπαλλήλους οι οποίοι συμπλήρωναν και καταχωρούσαν τα παραστατικά και τις εγγραφές χειρόγραφα σε τεράστια βιβλίων και με την χρήση των κλασικών αριθμομηχανών. Βασικό στοιχείο στην όλη διαδικασία αποτελούσαν οι άνθρωποι, από των οποίων τα χέρια περνούσε όλη η λογιστική διαδικασία. Οι εργαζόμενοι δαπανούσαν τον χρόνο τους στο διαρκές γράψιμο και στην ενημέρωση των καταστάσεων, αλλά και στον υπολογισμό συνόλων τα οποία θα μεταφέρονταν σε άλλα βιβλία, σε άλλες καταστάσεις κ.ο.κ.

Είναι σίγουρο πως η εργασία αυτή σε σύγκριση με το πως εκτελείται η λογιστική εργασία σήμερα θα μπορούσε να χαρακτηριστεί πλήρως αντιπαραγωγική, και σίγουρα επιδρούσε ανασταλτικά στην απόδοση των εργαζομένων. Με το πέρασ των χρόνων, τα στοιχεία όπως η ανάπτυξη και η εξάπλωση της ανώνυμης εταιρίας, η

ανάπτυξη των βιομηχανικών επιχειρήσεων, η συστηματοποίηση της φορολογίας του εισοδήματος, η αύξηση της παραγωγικότητας και η μείωση του κόστους παραγωγής, η ανάπτυξη και κατοχύρωση του εξωτερικού ορκωτού ελεγκτή αλλά και η δημοσίευση των οικονομικών στοιχείων των επιχειρήσεων σε τακτική και επαναλαμβανόμενη συχνότητα για την επαρκή ενημέρωση των επενδυτών, είναι στοιχεία τα οποία αποδεικνύουν την πρόοδο στην επιστήμη της λογιστικής.

Η Λογιστική χρησιμοποιεί διάφορους μεθόδους για την παρατήρηση των οικονομικών φαινομένων. Ο φυσικός χώρος που διατίθεται από την επιχείρηση για να γίνουν όλες αυτές οι διεργασίες, είναι το λογιστήριο. Αυτός ο οικονομικός τομέας μιας επιχείρησης, ασχολείται με όλα τα στοιχεία που αφορούν την επιχείρηση, μετατρέποντας τα αυτά σε οικονομικά στοιχεία. Η λογιστική των λογαριασμών αναπτύσσεται στον χώρο του λογιστηρίου με τους 4 παρακάτω αναφερόμενους σκοπούς :

- Ο προσδιορισμός της Περιουσιακής κατάστασης
- Η παρακολούθηση των οικονομικών σχέσεων με τρίτους
- Ο προσδιορισμός των αποτελεσμάτων
- Η άσκηση ελέγχου

Συμπερασματικά, οι βασικότερες διαφορές ανάμεσα στο μηχανογραφημένο λογιστήριο και στο χειρόγραφο είναι η μείωση του απαιτούμενου χρόνου ολοκλήρωσης των εργασιών, η αποφυγή λαθών, και η αύξηση της παραγωγικότητας του ανθρώπινου δυναμικού της επιχείρησης. (Φαϊτά Α., 2010)

2.4.2. Οι Ανάγκες που Δημιούργησαν τη Μηχανογράφηση.

Η λειτουργία μιας εταιρείας, ενός οργανισμού, μιας επιχείρησης απαρτίζεται από τα γεγονότα των οποίων η καταγραφή αποδίδει τις πρωτογενείς πληροφορίες. Η αύξηση του μεγέθους των οργανισμών ή των επιχειρήσεων, είχε ως αποτέλεσμα την δημιουργία διάφορων διοικητικών κλιμακίων με ιδιαίτερες ανάγκες σε πληροφόρηση. Συνεπάγεται λοιπόν ότι απαιτείται η δημιουργία ενός κατάλληλου συστήματος το οποίο θα επιλέγει και θα επεξεργάζεται της πληροφορίες που εισέρχονται σε μια εταιρεία. Δηλαδή δημιουργείται πλέον η ανάγκη για γρήγορη και σωστή επεξεργασία

πληροφοριών ώστε να παρέχονται έγκαιρα και με το μικρότερο κόστος στα άτομα εκείνα για τα είναι απαραίτητες. Αυτή την ανάγκη ήρθε και ικανοποίησε η μηχανογράφηση.

2.4.3. Τομείς Μηχανογράφησης.

Οι Τομείς μηχανογράφησης μιας επιχείρησης είναι:

- **Hardware:** Οτιδήποτε υλικό υπάρχει σε ένα ηλεκτρονικό υπολογιστή δηλαδή τα υλικά από τα οποία αποτελείται για παράδειγμα ο σκληρός δίσκος που χρησιμεύει στην αποθήκευση των στοιχείων, στο να ξεκινά το λογισμικό εγκατάστασης ανήκει στην κατηγορία των Hardware.
- **Software:** Λογισμικό ηλεκτρονικών υπολογιστών το οποίο χρησιμεύει στην διαχείριση πρωτογενών πληροφοριών.
- **Δίκτυα:** Σύνδεση πολλών ηλεκτρονικών υπολογιστών με τη χρήση καλωδίων, κεραιών (ασύρματο δίκτυο) και τηλεφωνικών γραμμών.
- **Υποστήριξη:** Τμήμα το οποίο υπάρχει μέσα σε κάθε επιχείρηση μηχανογράφησης για να καλύπτει τυχόν προβλήματα σε ένα από τους τρεις παραπάνω τομείς.

2.5. Πλεονεκτήματα & Μειονεκτήματα της Μηχανογράφησης.

2.5.1. Τα Πλεονεκτήματα της Μηχανογράφησης.

Η εμφάνιση της μηχανογράφησης ήταν επαναστατική στο χώρο της λογιστικής. Η εφαρμογή της πέτυχε να τοποθετήσει τα λογιστήρια των ελληνικών επιχειρήσεων στην σωστή τους θέση, αυτής δηλαδή στο επίκεντρο της πληροφόρησης, δίδοντας έτσι στις επιχειρήσεις τις ουσιώδεις πληροφορίες που χρειάζονται στην προσπάθειά τους για αύξηση της παραγωγικότητας και της αποτελεσματικότητά τους. Πράγματι, η μηχανογραφημένη λογιστική υπερτερεί ξεκάθαρα έναντι του χειρόγραφου λογιστικού συστήματος και η σύγκριση μεταξύ τους θεωρείται εντελώς περιττή. Τα πλεονεκτήματα της μηχανογραφημένης

λογιστικής από όποια σκοπιά κι αν τα αναζητήσουμε είναι πάρα πολλά, τα κυριότερα εξ αυτών, είναι :

A) Η πληροφόρηση είναι άμεση, πλήρης και ορθή.

Τα λογιστήρια με την χρήση της μηχανογραφημένης τήρησης των λογιστικών βιβλίων, αντλούν πληροφορίες ταξινομημένες και ομαδοποιημένες με διαφορετικό τρόπο κάθε φορά. Οι πληροφορίες μπορούν να ταξινομηθούν ως εξής:

- i. Ανά ομάδες λογαριασμών οποιουδήποτε βαθμού (πρωτοβάθμιο, δευτεροβάθμιο, κλπ)
- ii. Ανά κατηγορίες λογαριασμών (έσοδα, έξοδα, αγορές, πωλήσεις, κλπ)
- iii. Ανά τα υποκαταστήματα της κάθε επιχείρησης
- iv. Ανάλογα με τις κίνηση του ταμείου, τις τραπεζικές εκκρεμότητες και πολλά άλλα .

B) Η λογιστική διαδικασία αυτοματοποιείται.

Με τη χρήση της μηχανογράφησης οι διαδικασίες καταχώρησης παύουν στην απλή καταχώρηση των λογιστικών άρθρων. Οι υπόλοιπες εργασίες (ενημέρωση γενικών και αναλυτικών καθολικών, ημερολόγιων, ισοζυγίων, καταστάσεων ΦΠΑ, καταστάσεων Κ.Ε.Π.Υ.Ο, κλπ) εκτελούνται όλες αυτόματα μέσω των προγραμμάτων μηχανογράφησης .

Γ) Οι λογιστικές καταστάσεις αυτοματοποιούνται και τυποποιούνται.

Με την χρήση της μηχανογράφησης, διαδικασίες όπως η κατάρτιση των προς δημοσίευση λογιστικών καταστάσεων, όπως ο Ισολογισμός και τα Αποτελέσματα Χρήσης, αποτελεί πια μία εύκολη διαδικασία. Οι καταστάσεις αυτές μπορούν να εκτυπωθούν οποτεδήποτε χωρίς να απαιτούν ιδιαίτερη προετοιμασία και ταυτόχρονα μπορούν να συγκριθούν καταστάσεις μεταξύ της τρέχουσας και της προηγούμενης χρήσης .

Δ) Η ενημέρωση για την πορεία της επιχείρησης είναι άμεση και διαρκής.

Ο Λογιστής πλέον έχει την δυνατότητα μέσω των προγραμμάτων της μηχανογραφημένης λογιστικής να αντλεί πληροφορίες για την πορεία μιας

επιχείρησης οποτεδήποτε θελήσει ή του ζητηθεί, μιας και τα περισσότερα λογιστικά προγράμματα διαθέτουν αριθμοδείκτες, με αποτέλεσμα να αποφεύγει τις χρονοβόρες διαδικασίες που απαιτούνται για την κατάρτιση και την ανάλυση των αριθμοδεικτών.

E) Το λειτουργικό κόστος της επιχείρησης μειώνεται.

Τα μηχανογραφημένα λογιστικά προγράμματα διδάσκονται πλέον και στα τμήματα λογιστικής κατεύθυνσης στη δευτεροβάθμια εκπαίδευση (ΑΕΙ,ΤΕΙ,ΙΕΚ) της χώρας μας, συνεπώς οι απόφοιτοι των σχολών αυτών είναι ήδη γνώστες και χειριστές αυτών των προγραμμάτων. Η κάθε επιχείρηση λοιπόν, δεν χρειάζεται να εκπαιδεύσει περαιτέρω τους εργαζομένους της, εκπαίδευση η οποία θα κόστιζε στην ίδια αρκετά. Αυτό κάνει πιο εύκολη την εύρεση ατόμων κατάλληλα εκπαιδευμένων στα λογιστικά προγράμματα από την επιχείρηση.

Παράλληλα, μιας και με τη χρήση της μηχανογράφησης οι λογιστικές διαδικασίες αυτοματοποιούνται, οι επιχειρήσεις μπορούν να καλύψουν τις λογιστικές ανάγκες τους με την απασχόληση ενός μόνο ατόμου, εν αντιθέσει με το χειρόγραφο λογιστικό σύστημα που συνήθως να χρειαζόταν δύο ή τρία άτομα.

ΣΤ) Ο διαθέσιμος χρόνος των λογιστών αυξάνεται.

Με τη χρήση της μηχανογραφημένης λογιστικής οι ατελείωτες εργατοώρες που χρειαζόταν ο λογιστής προκειμένου να ολοκληρώσει τον όγκο των λογιστικών απαιτήσεων αποτελεί πλέον παρελθόν. Στις σύγχρονες επιχειρήσεις με τη χρήση της μηχανογράφησης οι λογιστικές διαδικασίες γίνονται ταχύτατα και έτσι ο λογιστής έχει πια την ευκαιρία να ασχοληθεί με την ανάπτυξη νέων τεχνικών ώστε να τελειοποιήσει την εργασία του. (Θ. Καραγιώργος & Α. Πετρίδης, 2005)

2.5.2 . Τα Μειονεκτήματα της Μηχανογράφησης.

Στον αντίποδα των πλεονεκτημάτων της μηχανογραφημένης λογιστικής βρίσκονται και αρκετοί λόγοι που αποτελούν μειονεκτήματα της μηχανογράφησης. Τα μειονεκτήματα, αυτά όμως είναι υποδεέστερα των πλεονεκτημάτων που προσφέρει η μηχανογράφηση. Ως κυριότερα μειονεκτήματα αναφέρουμε τα ακόλουθα :

A) Η μηχανογράφηση εξαρτάται απόλυτα από την ηλεκτρική ενέργεια.

Υπάρχει κίνδυνος να χαθούν όλες οι λογιστικές εγγραφές(που έχουν πραγματοποιηθεί την ίδια μέρα) , σε περίπτωση διακοπής ρεύματος ή πτώσης της τάσης αν δεν έχει προβλεφθεί να εφοδιαστεί η επιχείρηση με ειδικό μηχάνημα αντιμετώπισης των περιπτώσεων αυτών .

B) Η μηχανογράφηση εξαρτάται από τους τεχνικούς των μηχανημάτων και των προγραμμάτων.

Η επιχείρηση αποδυναμώνεται, σε περίπτωση βλάβης ή λάθος τεχνικού χειρισμού του μηχανήματος μέχρις ότου προσέλθει ο τεχνικός να την αποκαταστήσει, ακόμα και αν υπάρχει η δυνατότητα χρήσης εναλλακτικών μηχανημάτων ή προσωρινά χειρόγραφων συστημάτων .

Γ) Χρόνος προετοιμασίας της εισαγωγής των μόνιμων στοιχείων.

Απαιτείται χρόνος για να προετοιμαστούν οι χρήστες στη φιλοσοφία και στην εφαρμογή του προγράμματος καθώς και το να εισαχθούν τα μόνιμα λογιστικά στοιχεία της επιχείρησης.

Δ) Ο χρήστης πρέπει να εξοικειωθεί με τη φιλοσοφία του λογιστικού προγράμματος.

Η εξοικείωση του λογιστή εξαρτάται αφενός από τη γνώση των λογιστικών αρχών και των φορολογικών υποχρεώσεων που καλείται να εφαρμόσει, και αφετέρου με τις αντίστοιχες γνώσεις του εκπαιδευτή ή εκείνου που έχει συγγράψει το εγχειρίδιο οδηγιών για την εφαρμογή του προγράμματος .

E) Η δυνατότητα ύπαρξης στο λογιστικό πρόγραμμα κρυφών εντολών με τις οποίες θα παρέχεται η δυνατότητα για αναδρομική αλλοίωση ή προσθήκη ορισμένων εντολών .

Οι συνέπειες των παραπάνω μειονεκτημάτων επιδρούν είτε σε βάρος του επιτηδευματία, είτε του δημοσίου και διαχειρίζονται σε μεγάλο βαθμό απ' τις διατάξεις του ΚΒΣ. (Ι. Κοκολογιαννάκης & Ν. Φουντουλάκης, 2013)

2.6. Το Μέλλον της Μηχανογράφησης.

Στον κόσμο των επιχειρήσεων τόσο σε εθνικό όσο και σε διεθνές επίπεδο, η

μηχανογράφηση έχει εδραιωθεί και καταξιωθεί. Δικαιολογημένα θεωρείται η πλέον καλύτερη λύση για την οργάνωση και εκτέλεση των λογιστικών εργασιών μίας επιχείρησης ή ενός οργανισμού. Εξαιτίας αυτής της κατάστασης, καταβάλλονται μεγάλες προσπάθειες για βελτίωση των μεθόδων επεξεργασίας στοιχείων με την χρήση Η/Υ. Παρατηρούνται και αναμένονται αλματώδεις εξελίξεις σε αυτό τον χώρο.

Επιπλέον, η κατανεμημένη μηχανογράφηση κερδίζει συνεχώς νέο έδαφος στις επιχειρήσεις εκείνες ειδικά των οποίων η φύση των εργασιών τους επιτρέπει τέτοια ανάπτυξη και τα συνδεδεμένα μηχανογραφικά συστήματα παρέχουν δυνατότητες για συνεργασίες μεταξύ διαφορετικών φορέων. Το μέλλον της μηχανογράφησης προμηνύεται εξαιρετικά αυτοματοποιημένο. Η συνεισφορά της μηχανογράφησης στον εργασιακό χώρο φαίνεται να επιδρά θετικά στον εκσυγχρονισμό όλης της λογιστικής επιστήμης.

Εν κατακλείδι, αξίζει να αναφερθεί πως μέσα από τις βελτιώσεις των συσκευών υπάρχει σημαντική βοήθεια στην σύζευξη όλων των άλλων επιτεύξεων τόσο από την πλευρά της τροφοδότησης στοιχείων όσο και από την άποψη μιας ικανοποιητικής παρουσίας των αποτελεσμάτων. (Ι. Κοκολογιαννάκης & Ν. Φουντουλάκης, 2013)

Κεφάλαιο 3: Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα-AIS.

3.1.Ορισμός Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος.

Η κατανόηση του όρου Λογιστικό Πληροφοριακό Σύστημα, προϋποθέτει την κατανόηση των τριών λέξεων που του αποτελούν. Όπως ήδη έχουμε αναφέρει, η λογιστική αποτελεί την γλώσσα των επιχειρήσεων. Παρέχει ποσοτικοποιημένες πληροφορίες στα στελέχη ενός οργανισμού καθώς επίσης και στους εξωτερικούς ενδιαφερομένους του. Επιπροσθέτως, ως πληροφορία ορίζεται το αποτέλεσμα της επεξεργασίας των πρωτογενών στοιχείων. Τέλος, ο όρος σύστημα αναφέρεται σε μια ολοκληρωμένη οντότητα. Σύμφωνα λοιπόν με τα παραπάνω, ο συνδυασμός των τριών αυτών λέξεων υποδηλώνει ένα ολοκληρωμένο πλαίσιο το οποίο χρησιμοποιεί δεδομένα από το άμεσο και έμμεσο περιβάλλον ενός οργανισμού και τα μετατρέπει σε οικονομικές πληροφορίες με σκοπό (Μ. Βλαχοπούλου & Β. Μάνθου & Δ.

Φωλίνας):

- τη διενέργεια πράξεων και δραστηριοτήτων της επιχείρησης,
- την παροχή πληροφοριών στους ενδιαφερόμενους για την υποστήριξη στη διαδικασία λήψης αποφάσεων.

Ένα ΛΠΣ αντιπροσωπεύει ένα ιδιαίτερο σύστημα με δικούς του στόχους, δραστηριότητες και πόρους, το οποίο όμως αποτελεί αναπόσπαστο μέρος του όλου πληροφοριακού συστήματος του οργανισμού. Οι εισροές ενός ΛΠΣ είναι οικονομικά γεγονότα τα οποία λαμβάνουν χώρα σε έναν οργανισμό σε καθημερινή βάση. Αυτό περιλαμβάνει την πώληση ή αγορά αγαθών ή υπηρεσιών με μετρητά ή πίστωση καθώς επίσης και την πραγματοποίηση δαπανών. Σε γενικές γραμμές, οι διαδικασίες περιλαμβάνουν την καταχώρηση των συναλλαγών αυτών στο ημερολόγιο, την μεταφορά των χρηματικών ποσών στα γενικό και αναλυτικά καθολικά και τέλος τον συμψηφισμό αυτών προκειμένου να εξαχθούν οι οικονομικές καταστάσεις. Από την άλλη πλευρά, οι εκροές του συστήματος είναι οι διάφορες οικονομικές αναφορές που εκτυπώνονται σε τακτά χρονικά διαστήματα. Τέλος, ο έλεγχος περιλαμβάνει 32 την αποτροπή σφαλμάτων καθώς επίσης την διάγνωση και αντιμετώπισή τους.

3.2.Στόχοι Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος.

Οι στόχοι ενός συστήματος είναι και ο λόγος ύπαρξής του. Όπως κάθε πληροφοριακό σύστημα έτσι και ένα Λογιστικό Πληροφοριακό Σύστημα θεωρείται ένα σύστημα στόχου. Η δημιουργία ενός ΛΠΣ προϋποθέτει την παρακολούθηση των οικονομικών δραστηριοτήτων ενός οργανισμού. Η παρακολούθηση αυτή γίνεται μέσω της επεξεργασίας των δεδομένων των διαφόρων οικονομικών συναλλαγών του οργανισμού και της παροχής έγκαιρης και ακριβούς πληροφόρησης στα ενδιαφερόμενα μέρη. Οι πληροφορίες αυτές στοχεύουν στο να καθοδηγήσουν τη διαδικασία λήψης απόφασης του χρήστη.

Πιο συγκεκριμένα οι δύο στόχοι του AIS μεταφράζονται 1) στην επεξεργασία των συναλλαγών και 2) στην επεξεργασία των πληροφοριών. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

1) Επεξεργασία συναλλαγών.

Οι συναλλαγές είναι τα γεγονότα τα οποία είναι απαραίτητα για την καθημερινή λειτουργία της επιχείρησης. Οι συναλλαγές βοηθούν την επιχείρηση να

διενεργεί τις καθημερινές της λειτουργίες, να συντηρεί ενημερωμένα τα αρχεία της, και να βγάζει τα οικονομικά της αποτελέσματα και την οικονομική κατάστασή της. Οι λογιστικές συναλλαγές είναι τα γεγονότα εκείνα, που αντιπροσωπεύουν ανταλλαγές που έχουν οικονομική αξία.

Οι λογιστικές συναλλαγές απαρτίζουν τον λογιστικό κύκλο. Ο λογιστικός κύκλος είναι σταθερός και περιλαμβάνει κάποια βήματα τα οποία διενεργούνται από όλες τις επιχειρήσεις με σταθερή συχνότητα. Ξεκινά με τη δημιουργία ενός αρχείου το οποίο περιλαμβάνει τον αριθμό μιας συγκεκριμένης συναλλαγής. Η συναλλαγή στη συνέχεια, οργανώνεται και κωδικοποιείται σε σχέση με τους λογαριασμούς που αφορά. Μετά τα δεδομένα των συναλλαγών, οι χρεώσεις και οι πιστώσεις που αφορούν κάποιους λογαριασμούς, συμπεριλαμβάνονται σε κάποιο αρχείο. Οι συναλλαγές που βρίσκονται στο αρχείο και που αφορούν κάποιους λογαριασμούς προσκολλώνται στους συγκεκριμένους εκείνους λογαριασμούς. Ανά τακτά χρονικά διαστήματα οι χρεοπιστώσεις των λογαριασμών συμψηφίζονται ώστε να δημιουργηθεί κάποια ισορροπία και τελικά να διαπιστωθεί ότι το ύψος των χρεώσεων που αφορά τον κάθε λογαριασμό, είναι το ίδιο με αυτό των πιστώσεων.

Ο ίδιος κύκλος επαναλαμβάνεται σε κάθε λογιστική περίοδο. Κάθε τύπος επιχείρησης έχει κάποιο δικό της συγκεκριμένο είδος λογιστικών συναλλαγών. Ορισμένοι βασικοί τύποι συναλλαγών είναι ίδιοι για σχεδόν όλες τις επιχειρήσεις. Αυτές είναι συναλλαγές όπως:

- Πωλήσεις εμπορευμάτων ή υπηρεσιών σε πελάτες.
- Αγορά εμπορευμάτων, πρώτων υλών, υπηρεσιών και παγίων από προμηθευτές.
- Αποδείξεις μετρητών από πελάτες και άλλους.
- Πληρωμή μετρητών σε προμηθευτές και άλλους.
- Προετοιμασία της μισθοδοσίας και πληρωμή των εργαζομένων για τις υπηρεσίες τους.

Οι περισσότερες συναλλαγές που συμβαίνουν κατά την διάρκεια μίας λογιστικής περιόδου μπορεί να περιλαμβάνουν γεγονότα που συμβαίνουν για πρώτη φορά. Συχνά αυτά τα γεγονότα έχουν σχέση με εξωτερικούς παράγοντες. Επίσης, κάποιες συναλλαγές διορθωτικής φύσης γίνονται στο τέλος κάθε λογιστικής περιόδου. Η επεξεργασία συναλλαγών παράγει έγγραφα και αναφορές. Αυτά

προσφέρουν πληροφορία χρήσιμη στους πελάτες, τους προμηθευτές, τις τράπεζες και στους εργαζομένους μίας επιχείρησης.

Η επεξεργασία των συναλλαγών διενεργείται από κάποια υποσυστήματα του AIS γνωστά και ως Πληροφοριακά Συστήματα Επεξεργασίας Συναλλαγών (Transaction Processing Systems – TPS). Κάθε τύπος συναλλαγής απαιτεί κάποιο δικό του διαφορετικό TPS, αλλά η συνένωση όλων των TPS μεταξύ τους αποτελεί έναν οδηγό για την πορεία της επιχείρησης. Ένα TPS είναι εύκολο στη χρήση του και η σωστή αξιοποίησή του παρέχει πλεονεκτήματα όπως:

- Αποδοτική και οικονομική επεξεργασία των συναλλαγών.
- Συλλογή ανά τακτά χρονικά διαστήματα των συναλλαγών και της επεξεργασία τους.
- Προσεκτικός έλεγχος των δεδομένων που εισάγονται.
- Ασφαλής επεξεργασία και αποθήκευση των δεδομένων που εισάγονται και επεξεργάζονται.
- Δίνει τη δυνατότητα αλλαγών και προσαρμογών σε αυτό ανάλογα με τις ανάγκες της επεξεργασίας των συναλλαγών.

2) Επεξεργασία των πληροφοριών.

Σε αντίθεση με την επεξεργασία των συναλλαγών, η επεξεργασία των πληροφοριών παρέχει πληροφορίες απαραίτητες για τη λήψη αποφάσεων. Η επεξεργασία των πληροφοριών γίνεται με σκοπό τη διευκόλυνση του σχεδιασμού και του ελέγχου των εσωτερικών λειτουργιών μίας επιχείρησης, αφού επηρεάζει τη λήψη των αποφάσεων.

Ο κύριος χρήστης των επεξεργασμένων πληροφοριών είναι η διοίκηση της επιχείρησης. Η διοίκηση της επιχείρησης είναι αυτή που έχει την κύρια ευθύνη για τη λήψη των αποφάσεων που αφορούν το σχεδιασμό και τον έλεγχο των λειτουργιών. Ως φυσικό επακόλουθο αυτές οι αποφάσεις θα έχουν επίπτωση στον στρατηγικό σχεδιασμό, τον βραχυπρόθεσμο σχεδιασμό, το διοικητικό έλεγχο και τον λειτουργικό έλεγχο της επιχείρησης. Για το λόγο αυτό οι χρήστες των επεξεργασμένων πληροφοριών χρειάζονται μία μεγάλη ποικιλία αναφορών διοίκησης και ελέγχου. Η επεξεργασία των πληροφοριών γίνεται από το MIS μίας επιχείρησης μαζί με το AIS.

Οι πληροφορίες που παρέχει ένα σύστημα επεξεργασίας πληροφοριών

περιλαμβάνουν:

- Μία άμεση σχέση με τη συγκεκριμένη απόφαση για την οποία θα ληφθούν υπόψη.
- Αξίопιστη και ικανοποιητική ακρίβεια.
- Συνοπτικότητα.
- Δημιουργούνται ακριβώς την ώρα που χρειάζονται.
- Δεν είναι καθόλου περίπλοκες πληροφορίες, αντιθέτως είναι απλές και κατανοητές.

3.3.Ο Ρόλος του Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος.

Η εξέλιξη της τεχνολογίας των πληροφοριών επηρέασε και συνεχίζει να επηρεάζει σε σημαντικό βαθμό τόσο την προσωπική μας ζωή όσο και τον κόσμο των επιχειρήσεων.

Όσον αφορά τον δεύτερο, οι ποικίλες επιχειρήσεις που τον αποτελούν, χρησιμοποιούν τα διάφορα τμήματα που αποτελούν ένα σύστημα, για την δημιουργία και ανάπτυξη ηλεκτρονικών συστημάτων πληροφοριών έτσι ώστε να ικανοποιούν τις λειτουργικές τους ανάγκες. Οι επιχειρήσεις υποστηρίζουν ότι η επιτυχία ή αποτυχία τους εξαρτάται από την καλή ή κακή χρήση αντίστοιχα των ηλεκτρονικών αυτών πληροφοριακών συστημάτων. Η λογιστική, η οποία αποτελεί και η ίδια ένα σύστημα πληροφορίας, κατέχει ένα από τους σημαντικότερους ρόλους σε μία επιχείρηση. Η λογιστική ως επικοινωνιακό σύστημα, με τη βοήθεια της τεχνολογίας συλλέγει, αποθηκεύει και επεξεργάζεται με γρήγορους ρυθμούς και μοιράζει με αποτελεσματικό τρόπο την πληροφορία σε όσους την χρειάζονται μέσα σε μία επιχείρηση.

Στο σημείο αυτό πρέπει να τονιστεί, ότι πολλοί χρήστες των λογιστικών πληροφοριών θεωρούν ότι ένα ΛΠΣ περιορίζει τις δυνατότητες του μόνο στη συλλογή και καταγραφή των χρηματοοικονομικών γεγονότων δηλαδή των συναλλαγών που οδηγούν σε ημερολογιακές εγγραφές καθώς επίσης και στην παραγωγή οικονομικών καταστάσεων και εκθέσεων, χωρίς δυστυχώς να αντιλαμβάνονται τη σημασία των οικονομικών αυτών πληροφοριών που παράγονται από το συγκεκριμένο σύστημα. Οι λογιστικές πληροφορίες μπορεί να φανούν ιδιαίτερα σημαντικές στην διοίκηση της επιχείρησης.

Η ύπαρξη ενός ΛΠΣ στην επιχείρηση, βοηθά τα διοικητικά της στελέχη στο σχεδιασμό, την παρακολούθηση και τον έλεγχο της στρατηγικής της πολιτικής. Οι λογιστικές πληροφορίες βοηθούν τα συγκεκριμένα στελέχη να προσδιορίσουν την θέση της επιχείρησης, να προβλέψουν με τον βέλτιστο δυνατό τρόπο την οικονομική της κατάσταση και να αποφασίσουν για την αύξηση της απόδοσής της. Από τα παραπάνω γίνεται ξεκάθαρο ότι ένα ΛΠΣ διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στο χώρο των επιχειρήσεων. Πέρα από την καθημερινή διεκπεραίωση των λειτουργικών εργασιών μίας επιχείρησης, συμβάλει αποτελεσματικά στη διαχείριση της επιχείρησης βελτιώνοντας αφενός την ποιότητα της απόδοσής της και αφετέρου βοηθώντας την να επιτύχει τους στόχους που έχει θέσει. (Δημητριάδης Αντώνης, Κοίλιας Χρήστος, Κώστας Αθανάσιος, 2009)

3.4. Δραστηριότητες Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος.

Κάθε AIS περιλαμβάνει πέντε βασικές δραστηριότητες: 1. Συλλογή δεδομένων, 2. Επεξεργασία δεδομένων, 3. Διαχείριση δεδομένων, 4. Έλεγχος δεδομένων, και 5. Παραγωγή πληροφορίας. Οι δραστηριότητες αυτές έχουν συγκεκριμένη ροή και περιλαμβάνουν ορισμένες διαδικασίες.

1. Συλλογή δεδομένων.

Η συλλογή δεδομένων περιλαμβάνει τα βήματα τα οποία αρχίζουν από την συλλογή των δεδομένων της συναλλαγής, συνεχίζουν με την καταγραφή των δεδομένων αυτών σε φόρμες, την επικύρωση της ακρίβειάς τους και την επεξεργασία των δεδομένων αυτών για τη διασφάλιση της ολοκλήρωσής τους και της ακρίβειάς τους.

2. Επεξεργασία δεδομένων.

Η επεξεργασία δεδομένων περιλαμβάνει τα ακόλουθα βήματα:

- Ομαδοποίηση ή μεταφορά των δεδομένων σε προκαθορισμένες κατηγορίες ανάλογα το είδος των δεδομένων που θα επεξεργαστούν.
- Μεταφορά ή αντιγραφή ή αναπαραγωγή των δεδομένων σε άλλα έγγραφα τα οποία σχετίζονται με αυτά.
- Κατηγοριοποίηση ή ομαδοποίηση των κατηγοριών των δεδομένων σύμφωνα

με τα χαρακτηριστικά ενός ή περισσότερων δεδομένων.

- Κατηγοριοποίηση ή δημιουργία ομάδων συναλλαγών με παρόμοια φύση.
 - Συγχώνευση ή συνδυασμός δύο ή περισσότερων ομάδων αρχείων συναλλαγών ή δεδομένων.
 - Υπολογισμός όπως πρόσθεση, αφαίρεση, πολλαπλασιασμός και διαίρεση μεταξύ των δεδομένων.
 - Σύνοψη ή συνάθροιση των ποσοτικών αρχείων δεδομένων, τα οποία συνιστούν αντικείμενα δεδομένων.
 - Σύγκριση ή εξέταση αντικειμένων δεδομένων από ξεχωριστές ομάδες ή αρχεία για να βρεθούν ποια ταιριάζουν ή να καθοριστούν το πώς αυτά διαφέρουν.
3. Διαχείριση δεδομένων.

Η δραστηριότητα της διαχείρισης δεδομένων απαρτίζεται από τρία βήματα: i. Αποθήκευση δεδομένων, ii. Ενημέρωση δεδομένων και iii. Ανάκτηση δεδομένων.

- i. Η αποθήκευση περιλαμβάνει την τοποθέτηση των δεδομένων σε προκαθορισμένες θέσεις που ονομάζονται αρχεία ή βάσεις δεδομένων.
- ii. Η ενημέρωση συνιστάται στην προσαρμογή των αποθηκευμένων δεδομένων, έτσι ώστε να είναι σύμφωνα με τα νεο- εισερχόμενα γεγονότα, λειτουργίες ή αποφάσεις που αφορούν την επιχείρηση.
- iii. Η ανάκτηση αφορά την προσβασιμότητα και την εξαγωγή αποθηκευμένων δεδομένων, είτε για περαιτέρω επεξεργασία δεδομένων ή για την αναφορά τους στους χρήστες τους. Οι δραστηριότητες της διαχείρισης δεδομένων και της επεξεργασίας τους, είναι άμεσα συνδεδεμένες.

4. Έλεγχος δεδομένων.

Ο έλεγχος των δεδομένων έχει ως αντικείμενο τον έλεγχο της ασφάλειας των πηγών των δεδομένων και τη διασφάλιση της εγκυρότητας αυτών. Για τη διατήρηση του επαρκούς ελέγχου και την διατήρηση της ασφάλειας των δεδομένων συνίσταται ο έλεγχος των δεδομένων των συναλλαγών από τη σύγκριση τους με τα επικυρωμένα αντίστοιχα αρχεία που υπάρχουν ήδη.

5. Παραγωγή πληροφορίας.

Η δραστηριότητα της παραγωγής πληροφοριών περιλαμβάνει την επεξεργασία των πληροφοριών μέσω βημάτων όπως η μετάφραση της πληροφορίας, η αναφορά της και η επικοινωνία της με το υπόλοιπο σύστημα.

3.5. Πόροι Λογιστικού Πληροφοριακού Συστήματος.

Ένα Λ.Π.Σ. αποτελείται από ανθρώπους-ρόλους, δεδομένα, διαδικασίες, από υλικό και λογισμικό τα οποία αποτελούν τις τεχνολογίες πληροφορικής. Οι βασικοί αυτοί πόροι-συστατικά αλληλεπιδρούν, συλλέγουν, επεξεργάζονται, αποθηκεύουν και μεταδίδουν οικονομικά δεδομένα και πληροφορίες.

ΑΝΘΡΩΠΟΙ :σε αυτή την κατηγορία ανήκουν οι Τελικοί χρήστες και οι ειδικοί της πληροφορικής (χειριστές) Τελικοί χρήστες είναι εκείνοι οι οποίοι χρησιμοποιούν άμεσα ή έμμεσα την πληροφορία που παράγει ένα Λ.Π.Σ. (υπάλληλοι, λογιστές, διοικητικοί) Ειδικοί της πληροφορικής είναι εκείνοι που αναπτύσσουν και χειρίζονται το κάθε πληροφοριακό σύστημα (αναλυτές συστημάτων, προγραμματιστές, χειριστές Η/Υ).

ΔΕΔΟΜΕΝΑ : Είναι έννοιες ή εντολές που είναι σε μορφή κατάλληλη για επικοινωνία. Η διαχείριση τους πρέπει να γίνεται με τρόπο που να επωφελούνται όλοι οι τελικοί χρήστες. Παίρνουν διάφορες μορφές και οργανώνονται σε:

- Βάσεις δεδομένων που αποθηκεύουν και διαχειρίζονται οργανωμένα δεδομένα.
- Βάσεις προτύπων που αποθηκεύουν μαθηματικά και λογικά πρότυπα τα οποία περιέχουν σχέσεις, υπολογισμούς και αναλυτικές τεχνικές.
- Βάσεις γνώσεων που αποθηκεύουν γεγονότα και κανόνες για διάφορα προβλήματα.

ΔΙΑΔΙΚΑΣΙΕΣ : Είναι μία σειρά οδηγιών, που καθορίζουν τον τρόπο με τον οποίο θα χειρίζονται οι άνθρωποι ένα λογιστικό πληροφοριακό σύστημα.

ΥΛΙΚΟ :Είναι το σύνολο των συσκευών το οποίο χρησιμοποιείται για την εισαγωγή, επεξεργασία και αποθήκευση δεδομένων:

- Το υλικό (hardware), δηλαδή τα συστήματα Η/Υ τα οποία αποτελούνται από κεντρική μονάδα επεξεργασίας.
- Τα περιφερειακά (πληκτρολόγιο, οθόνη, εκτυπωτής).
- Τα δίκτυα τηλεπικοινωνιών.
- Τα μέσα που χρησιμοποιούνται για την αποθήκευση δεδομένων (μαγνητικές ταινίες, σκληροί δίσκοι).

ΛΟΓΙΣΜΙΚΟ :Είναι τα λειτουργικά συστήματα, εφαρμογές και προγράμματα.

Περιλαμβάνει:

- Λογισμικό Συστήματος (System Software) – ελέγχει και υποστηρίζει τις λειτουργίες του Η/Υ.
- Λογισμικό Εφαρμογών (Application Software) – παρέχει στον τελικό χρήστη τη δυνατότητα επεξεργασίας ενός συγκεκριμένου προβλήματος (πρόγραμμα ανάλυσης πωλήσεων, πρόγραμμα μισθοδοσίας, επεξεργασίας κειμένου).
- Λογισμικό για την Αύξηση της Παραγωγικότητας (Productivity Software) όπως επεξεργαστές πινάκων EXCEL, επεξεργαστές κειμένου WORD.

3.6. Κατηγορίες Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων.

Οι τρεις κατηγορίες των AIS είναι:

A) Συστήματα manual: Αυτά χρησιμοποιούνται από μικρούς οργανισμούς και αποτελούνται από τα έγγραφα, το γενικό καθολικό, το ημερολόγιο, ειδικά ημερολόγια και άλλα καθολικά.

B) Συστήματα legacy: αυτά βασίζονται συχνά σε παλαιότερη τεχνολογία. Αυτά είναι σχεδιασμένα να εξυπηρετούν συγκεκριμένες ανάγκες και είναι πλήρως κατανοητά από το προσωπικό που τα χειρίζεται ήδη. Από την άλλη όμως αυτά τα συστήματα είναι ακριβό να διατηρηθούν, συχνά δεν έχουν τους απαραίτητους πόρους, συχνά δεν είναι σχεδιασμένα να είναι φιλικά στο χρήστη, είναι δύσκολο να ανταποκριθούν σε μία ενδεχόμενη συγχώνευση ή επέκταση του οργανισμού.

Γ) Τα νέα ενοποιημένα συστήματα: αυτά είναι φιλικά στο χρήστη, κοστίζουν λιγότερο, χρειάζονται λιγότερο χρόνο για την επεξεργασία των δεδομένων. (Ε. Κονταρούδη, 2010)

3.7.Επιλογή κατάλληλου Λογιστικού Πακέτου.

Η επιλογή του κατάλληλου λογιστικού πακέτου αποτελεί ένα από τα πιο σημαντικά ζητήματα κατά την εισαγωγή των συστημάτων πληροφοριών στον επιχειρηματικό χώρο. Η επιλογή ενός λανθασμένου λογιστικού πακέτου μπορεί να οδηγήσει σε οικονομικές απώλειες και ενδεχομένως σε πτώχευση της επιχείρησης. Παρακάτω αναφέρονται ορισμένα από τα βασικά κριτήρια επιλογής των λογιστικών πληροφοριακών συστημάτων.

A) Ανάλογα με το τύπο της επιχείρησης. Ένα λογιστικό πακέτο μπορεί να αναφέρεται μόνο στη γενική και αναλυτική λογιστική ή μπορεί να περιέχει ειδικό λογισμικό εξειδικευμένης λογιστικής έτσι ώστε να ανταποκρίνεται στις ανάγκες των χρηστών (Κυβέρνηση, Εταιρίες Διαχείρισης Ακινήτων κ.τ.λ).

B) Ανάλογα με το μέγεθός της επιχείρησης. Ένα δεύτερο κριτήριο που θα πρέπει να λάβει υπόψη της μια επιχείρηση κατά την εισαγωγή ενός λογιστικού πακέτου είναι το μέγεθός της. Το μέγεθος μιας επιχείρησης μπορεί να προσδιοριστεί ανάλογα με τον αριθμό των εργαζομένων που απασχολεί καθώς επίσης και με το χώρο στον οποίο δραστηριοποιείται (σε συγκεκριμένη περιοχή, σε εθνικό ή πολυεθνικό επίπεδο).

Μια επιχείρηση η οποία διαθέτει αρκετά υποκαταστήματα και απασχολεί πολλούς εργαζόμενους, είναι πιθανόν να χρειαστεί μια ολοκληρωμένη λύση για την επίτευξη των στόχων της και συνεπώς το λογιστικό της πακέτο θα αποτελεί μέρος του όλου πληροφοριακού συστήματός της. Αντίθετα μια πολύ μικρή σε μέγεθος επιχείρηση είναι πιθανόν να μπορέσει να ανταπεξέλθει με ένα ανεξάρτητο λογιστικό πακέτο ή ακόμη και με προϊόντα παραδοσιακών εργαλείων (excel, access κ.τ.λ.).

Γ) Κεφάλαιο επένδυσης. Σαν τρίτο κριτήριο θεωρείται το κεφάλαιο επένδυσης. Η επιχείρηση θα πρέπει να είναι διατιθέμενη να καταβάλει ένα υψηλό ή χαμηλό ποσό για την αγορά του λογιστικού πακέτου. Το ποσό αυτό θα διαμορφωθεί ανάλογα με τις λειτουργικές της απαιτήσεις.

Δ) Χαρακτηριστικά των λογιστικών πακέτων. Τα χαρακτηριστικά ενός λογιστικού πακέτου θεωρούνται από τα πλέον σημαντικά κριτήρια επιλογής του. Ορισμένα από αυτά είναι τα εξής:

- Η δυνατότητα παραμετροποίησης.
- Η χρηματοοικονομική διαχείριση και πληροφόρηση.
- Η δομή των λογαριασμών της λογιστικής.
- Οι υποστηριζόμενες γλώσσες.
- Η δυνατότητα σύνδεσης με τα υπόλοιπα συστήματα.
- Τα θέματα ασφαλείας.

Ε) Χρονικό διάστημα ολοκλήρωσης του έργου. Το πόσο γρήγορα επιθυμεί η επιχείρηση να προχωρήσει στην υλοποίηση του λογιστικού πληροφοριακού συστήματος (1 μήνας, 2 μήνες ή και περισσότερο).

Στ) Αξιοπιστία προμηθευτή. Η προτίμηση των επιχειρήσεων στρέφεται περισσότερο στην αγορά λογιστικών πακέτων από προμηθευτές οι οποίοι είναι σε θέση να παρέχουν συνεχώς συμβουλευτικές υπηρεσίες και τεχνική υποστήριξη εφόσον αυτό κρίνεται απαραίτητο.

Κεφάλαιο 4. Taxisnet.

4.1. Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση.

Η ταχύτατη ανάπτυξη των τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας έχει καταφέρει τεράστιες και ραγδαίες μεταβολές στην καθημερινότητα των πολιτών, γεγονός που δεν θα πρέπει να αφήσει ανεπηρέαστες τις κυβερνήσεις, μεταβάλλοντας έτσι το παραδοσιακό μοντέλο των κυβερνήσεων. Το νέο αυτό μοντέλο συνηθίζεται να αποκαλείται πλέον Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση (Electronic Government – E-Government).

Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση είναι η χρήση των τεχνολογιών της πληροφορίας και της επικοινωνίας από τις κυβερνήσεις. Είναι δηλαδή, ο μετασχηματισμός της διακυβέρνησης σε ένα μηχανισμό με κέντρο του τον πολίτη, απαλείφοντας έτσι την γραφειοκρατία, τις αργοπορίες, τις παρερμηνείες και άλλα παρεμφερή προβλήματα τα οποία χαρακτηρίζουν συνήθως τις συνδιαλλαγές των πολιτών με το δημόσιο τομέα.

Το οικοδόμημα της ηλεκτρονική διακυβέρνηση διακρίνεται σε τρεις σχέσεις:

1. Κυβέρνηση προς Κυβέρνηση.

Περιλαμβάνει τις σχέσεις ανάμεσα στους δημόσιους οργανισμούς και όλες εκείνες τις δραστηριότητες που βελτιώνουν και θα αναβαθμίζουν τις υπηρεσίες της κυβέρνησης και τοποθετούν τις βάσεις για την ηλεκτρονική εξυπηρέτηση πολιτών και των επιχειρήσεων. Μία από αυτές τις σχέσεις είναι και η σχέση κυβέρνησης προς εργαζομένους. Κάποιες από τις δραστηριότητες που περιλαμβάνει είναι οι εξής:

- Διευκόλυνση και αυτοματοποίηση των δια-υπηρεσιακών συναλλαγών.
- Απαλοιφή των επικαλύψεων και των αρμοδιοτήτων.

- Εύκολη και γρήγορη διακίνηση των πληροφοριών.
- Εύκολη και γρήγορη διακίνηση των εγγράφων.
- Απλούστευση των διαδικασιών.

2. Κυβέρνηση προς Πολίτες.

Περιλαμβάνει τις σχέσεις μεταξύ των δημόσιων οργανισμών και των πολιτών. Αντικείμενο της είναι η διαχείριση των σχέσεων με τους πολίτες. Περιλαμβάνει κάποιες ή το σύνολο των παρακάτω δραστηριοτήτων:

- Την Ηλεκτρονική παροχή πληροφοριών.
- Την Ηλεκτρονική πιστοποίηση πολιτών.
- Την Ηλεκτρονική υποβολή αιτήσεων.
- Την Ηλεκτρονική έκδοση πιστοποιητικών.
- Την Δυνατότητα ηλεκτρονικής πληρωμής.

3. Κυβέρνηση προς Επιχειρήσεις,

Περιλαμβάνει τις σχέσεις ανάμεσα σε δημόσιους οργανισμούς και ιδιωτικές επιχειρήσεις. Αφορά συνεργασίες, κοινές δραστηριότητες και πρακτικές, σε εθνικό αλλά και διεθνές επίπεδο. Αποτελείται από το σύνολο ή μέρος των κάτωθι δραστηριοτήτων:

- Την ηλεκτρονική παροχή πληροφοριών ενημέρωσης.
- Την ηλεκτρονική πιστοποίηση της επιχείρησης και άδειες λειτουργίας.
- Τις ηλεκτρονικές προμήθειες.
- Την διευκόλυνση και αυτοματοποίηση των εμπορικών συναλλαγών.

4.2. Τα πλεονεκτήματα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Ο βασικότερος στόχος της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης είναι η παροχή καλύτερων υπηρεσιών μέσα από τη χρήση πληροφοριακών συστημάτων. Η ηλεκτρονική διακυβέρνηση στοχεύει στη βελτίωση πολλών δημόσιων υπηρεσιών, συμπεριλαμβανομένων των διαδικτυακών συναλλαγών. Επιπλέον, συμβάλει στη βελτίωση της επικοινωνίας μεταξύ των πολιτών και της πολιτείας. Εν ολίγοις, η ηλεκτρονική διακυβέρνηση παρέχει καθαρά οφέλη στους πολίτες, και αυτό έχει ως αποτέλεσμα τη βελτίωση της αντίληψης των πολιτών απέναντι στον δημόσιο τομέα. Μερικά από τα πιο σημαντικά πλεονεκτήματα της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης είναι τα εξής:

1. Η εξοικονόμηση χρήματος και χρόνου που προέρχεται από την παροχή υπηρεσιών ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.
2. Η χρησιμοποίηση αυτών των υπηρεσιών από τους πολίτες βελτιώνει την αντιλαμβανόμενη αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα των δημόσιων υπηρεσιών και συμβάλει στην εξοικονόμηση χρήματος και χρόνου, καθώς επίσης και στη βελτίωση της εικόνας της δημόσιας διοίκησης.
3. Η αποφυγή της ανάγκης για προσωπική επαφή και φυσική παρουσία στις δημόσιες υπηρεσίες, καθώς αυτές μπορούν να παρέχουν πλέον τη δυνατότητα εξυπηρέτησης του πολίτη 24 ώρες την ημέρα, 7 ημέρες την εβδομάδα.
4. Η γρήγορη και άμεση εξυπηρέτηση επιτυγχάνεται μέσω της χρήσης των συστημάτων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης. Επίσης παρατηρείται η μείωση των προβλημάτων γραφειοκρατίας που ταλαιπωρούσαν τους πολίτες στις συναλλαγές τους με τους δημόσιους φορείς. Εξίσου σημαντική είναι και η προσφορά εξατομικευμένων υπηρεσιών σε άτομα με ειδικές ανάγκες (π.χ προβλήματα όρασης), ή σε άτομα άλλων εθνικοτήτων με τη χρήση διαφορετικών γλωσσών.
5. Η διαφάνεια στις συναλλαγές, συμβάλει στη δημιουργία μίας ισάξιας σχέσης μεταξύ των δημόσιων υπηρεσιών και του πολίτη. Πλέον με τη βοήθεια ιστοσελίδων, πληροφορίες, όπως η νομοθεσία, τα χρονοδιαγράμματα, τα

προγράμματα ή οι καταληκτικές ημερομηνίες δημοσιοποιούνται.

6. Η αποφυγή λαθών στα προσωπικά δεδομένα του κάθε πολίτη. Πλέον ο καθένας μόνος του έχει την δυνατότητα να ελέγχει και να συμπληρώνει τα προσωπικά στοιχεία του σε δημόσια έντυπα, φορολογικές δηλώσεις και γενικότερα στις διάφορες συναλλαγές του με τους δημόσιους φορείς και να αποφεύγονται τυχόν λάθος καταχωρήσεις και δηλώσεις.

Οι κυβερνήσεις πλέον δύναται να παρέχουν καλύτερες και ταχύτερες υπηρεσίες στους πολίτες μέσω του διαδικτύου. Οι τεχνολογίες που βασίζονται και αναπτύσσονται στο διαδίκτυο μπορούν αφενός να μεταβάλλουν τις λειτουργίες των δημόσιων υπηρεσιών, και αφετέρου να μεταβάλλουν ριζικά τη σχέση των πολιτών με τους δημόσιους φορείς. Οι πολίτες πλέον έχουν την δυνατότητα να αλληλεπιδρούν με τους δημόσιους φορείς, με τον ίδιο τρόπο που αλληλεπιδρούν με ένα οποιοδήποτε ηλεκτρονικό κατάστημα. Πλέον ένας μεγάλος όγκος πληροφοριών και υπηρεσιών είναι διαθέσιμος προς τους πολίτες και τις επιχειρήσεις, για παράδειγμα πλαίσια νόμων και περιορισμοί, βοηθητικά εργαλεία, έκδοση πιστοποιητικών και κυρίως φορολογικές υπηρεσίες.

Αντιλαμβάνεται κανείς εύκολα πόσο σημαντικό είναι να αξιολογηθεί η επιτυχία των συστημάτων της ηλεκτρονικής διακυβέρνησης που σχετίζονται με παρεχόμενες φορολογικές υπηρεσίες από την πλευρά του χρήστη. Παρά το γεγονός ότι η αξιολόγηση της επιτυχίας πληροφοριακών συστημάτων έχει απασχολήσει πολλούς ερευνητές, στην πραγματικότητα δεν έχουν πραγματοποιηθεί αρκετές μελέτες οι οποίες θα αξιολογήσουν την επιτυχία των συστημάτων ηλεκτρονικής διακυβέρνησης.

Ένα τέτοιο σύστημα λειτουργεί και στην Ελλάδα, και ονομάζεται TAXISnet, το οποίο προσφέρει εναλλακτικούς τρόπους εξυπηρέτησης των χρηστών μέσω ηλεκτρονικών συναλλαγών, και το οποίο στηρίζεται στη λειτουργία του Ολοκληρωμένου Πληροφοριακού Συστήματος Φορολογίας, γνωστό ως TAXIS (TAX Information System). Στην εργασία αυτή θα γίνει παρουσίαση των οι παρεχόμενων φορολογικών υπηρεσιών που προσφέρει το TAXISnet.

4.3. Taxis.

Η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων έχει σχεδιάσει και λειτουργεί παραγωγικά το Ολοκληρωμένο Πληροφοριακό Σύστημα Φορολογίας, γνωστό και ως TAXIS (TAX Information System). Κατασκευάστηκε στα πλαίσια του Επιχειρησιακού Προγράμματος "Κλεισθένης" του Β' Κ.Π.Σ., ενώ η μετάβαση των εφαρμογών του στο ευρώ πραγματοποιήθηκε στα πλαίσια του Προγράμματος Επιχειρήσεων «Κοινωνία της Πληροφορίας» του Τρίτου Κοινοτικού Πλαισίου Στήριξης. Το Taxis στοχεύει στο να εκσυγχρονιστεί και να βελτιωθεί η αποτελεσματικότητα των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών, όσον αφορά στην σύλληψη και την εξάλειψη της φοροδιαφυγής αλλά παράλληλα και την καλύτερη εξυπηρέτηση των πολιτών.

Η τεχνολογική δομή του TAXIS αποτελείται από ένα ολοκληρωμένο on line δίκτυο 282 περιφερειακών υπολογιστών (ένας υπολογιστής-server για κάθε Δ.Ο.Υ.), 8.600 θέσεων εργασίας κατανεμημένων στις Δ.Ο.Υ. ανάλογα με το μέγεθός του εκάστοτε καταστήματος και ενός κεντρικού υπολογιστικού εξοπλισμού στη Γ.Γ.Π.Σ. Οι εφαρμογές του TAXIS σχεδιάστηκαν και κατασκευάστηκαν με σκοπό να αυτοματοποιήσουν και να μηχανογραφήσουν τις συνολικές εργασίες των Δ.Ο.Υ. και εγκαταστάθηκαν σταδιακά σε παραγωγή από το Μάρτιο του 1998 έως τον Σεπτέμβριο του 2001 στο σύνολο των καταστημάτων Δ.Ο.Υ. ανά την Ελλάδα

Το φορολογικό σύστημα TAXIS έχει συμβάλει καθοριστικά στον εκσυγχρονισμό της λειτουργίας του Φορολογικού Συστήματος τόσο σε τοπικό επίπεδο στις Δ.Ο.Υ., όσο και σε επίπεδο κεντρικής διοίκησης. Έχει καταφέρει σημαντικές μεταβολές στην Ελληνική Δημόσια Διοίκηση. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι τα εξής:

- Μέσα από τις εφαρμογές του TAXIS θεσπίστηκε διαδικασία κατά την οποία ο φορέας (δημόσιοι οργανισμοί, συμβολαιογράφοι, τράπεζες, κ.λ.π.) αιτείται και λαμβάνει αυτόματα Φορολογική Ενημερότητα για λογαριασμό του συναλασσόμενου πολίτη. Με αυτόν τον τρόπο, ο πολίτης δεν χρειάζεται να μεταβεί στη Δ.Ο.Υ., ώστε να ζητήσει την έκδοση ενημερότητας και να την προσκομίσει μετέπειτα στο φορέα.
- Όλοι οι υπάλληλοι των καταστημάτων Δ.Ο.Υ., έπειτα από

εκπαίδευση, έγιναν χρήστες του Πληροφοριακού Συστήματος TAXIS. Έτσι για πρώτη φορά, υπάλληλοι μίας υπηρεσίας, όλων των ηλικιών, κατάφεραν να αντιληφθούν την τεχνολογία και να χρησιμοποιούν υπολογιστή για τη διενέργεια των εργασιών τους.

Το Taxis αποτελεί λοιπόν, ένα ολοκληρωμένο πληροφοριακό σύστημα το οποίο στοχεύει στην διαχείριση φορολογικών θεμάτων. Παρέχει στον κάθε φορολογούμενο πολίτη την δυνατότητα να τακτοποιεί κάθε εκκρεμότητα που έχει με τις Δ.Ο.Υ. μέσω του διαδικτύου, δίχως ταλαιπωρία και καθυστέρηση. Κάνουμε λόγο λοιπόν για μία υπηρεσία, η οποία αναφέρεται στις δηλώσεις φορολογίας εισοδήματος φυσικών και νομικών προσώπων, στις περιοδικές δηλώσεις αποκτήσεων-παραδόσεων κ.α.

Οι βασικότεροι στόχοι του Taxis είναι οι ακόλουθοι:

- Η καλύτερη παρακολούθησα και είσπραξη των δημοσίων εσόδων.
- Η ομοιομορφία στην εφαρμογή της φορολογικής νομοθεσίας.
- Η υποστήριξη εναλλακτικών τρόπων εξυπηρέτησης των πολιτών.
- Η γρηγορότερη εξυπηρέτηση πολιτών και επιχειρήσεων.
- Η αντιμετώπιση πολλών προβλημάτων φοροδιαφυγής.
- Η εφαρμογή δικαιότερης φορολογικής πολιτικής.

Έπειτα από την ανάπτυξη του Πληροφοριακού Συστήματος TAXIS και τη δημιουργία των αναγκαίων ηλεκτρονικών υποδομών (Βάσεις Δεδομένων), αναπτύχθηκαν εναλλακτικοί τρόποι εξυπηρέτησης των πολιτών μέσω μίας πλατφόρμας ηλεκτρονικών συναλλαγών στο Internet γνωστή ως TAXISnet.

4.4. Taxisnet.

Η Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων έχει κατασκευάσει και λειτουργεί αποτελεσματικά πληροφοριακά συστήματα τα οποία επιτρέπουν τη διενέργεια συναλλαγών, τη χορήγηση εγγράφων και την παροχή πληροφοριών, μέσω του Διαδικτύου.

Αποτελέσματα αυτής της πολιτικής είναι η συνεχής βελτίωση της εξυπηρέτησης των φορολογουμένων πολιτών και επιχειρήσεων καθώς και η απλούστευση των απαραίτητων διαδικασιών. Παράλληλα δημιουργείται πρόσθετη

ωφέλεια από την εξοικονόμηση πόρων, με την απαλλαγή των υπηρεσιών του Υπουργείου Οικονομικών από χρονοβόρες συναλλαγές.

Με το TAXISnet επιτυγχάνονται:

- Η υποβολή των δηλώσεων μέσω ενός ηλεκτρονικού υπολογιστή, χωρίς να είναι απαραίτητη η φυσική παρουσία του φορολογουμένου σε κατάσταση Δ.Ο.Υ.
- Η αποσυμφόρηση των Δ.Ο.Υ., λόγω της μειωμένης πλέον προσέλευσης των πολιτών σε αυτές, επιτυγχάνοντας έτσι τη βελτίωση της εξυπηρέτησης των πολιτών.
- Η υποβολή δηλώσεων σε 24ωρη βάση, 7 μέρες την εβδομάδα.
- Η άμεση επικοινωνία και ενημέρωση του πολίτη μέσω του ηλεκτρονικού ταχυδρομείου.
- Αποτελεσματική προστασία όλων των διακινούμενων προσωπικών δεδομένων των πολιτών στο Διαδίκτυο.

Οι ηλεκτρονικές υπηρεσίες οι οποίες παρέχονται μέσω του TAXISnet , απευθύνονται :

- Σε όλους τους πολίτες ώστε να υποβάλουν την δήλωση φορολογίας εισοδήματος τους (Ε1, Ε2, Ε3, Ε9).
- Σε όλους τους πολίτες/επιτηδευματίες και τις επιχειρήσεις ώστε να υποβάλουν τις συγκεντρωτικές καταστάσεις τιμολογίων πελατών-προμηθευτών.
- Σε όλες τις επιχειρήσεις ώστε να υποβάλουν Οριστική Δήλωση Εκκαθάρισης Φόρου Μισθωτών Υπηρεσιών (ΦΜΥ).
- Σε όλους τους πολίτες, τις επιχειρήσεις και τους φορείς της Δημόσιας Διοίκησης που επιθυμούν να αποκτήσουν τους κωδικούς για την πρόσβαση στις τις λοιπές Ηλεκτρονικές Υπηρεσίες της Γ.Γ.Π.Σ. (Εκδοση Πιστοποιητικών, ενημέρωση Εκκαθάρισης, κ.λπ.) .

4.5. Παρουσίαση του Taxisnet.

4.5.1. Εγγραφή στο σύστημα.

Για να έχει την δυνατότητα ο φορολογούμενος πολίτης να χρησιμοποιήσει την εφαρμογή TAXISnet, πρέπει να εγγραφεί στο σύστημα. Η διαδικασία εγγραφής ολοκληρώνεται σε 3 βήματα.

1. Αίτηση εγγραφής ηλεκτρονικά.
2. Αυτοπρόσωπη παρουσία στη Δ.Ο.Υ. για έγκριση της αίτησης.
3. Ενεργοποίηση του λογαριασμού ηλεκτρονικά με την χρήση του κλειδαρίθμου.

4.5.2. Είσοδος στο σύστημα.

Με την ολοκλήρωση της εγγραφής και της λήψης των απαραίτητων κωδικών ο πολίτης έχει την δυνατότητα να εισέλθει στο σύστημα, μέσω της Ιστοσελίδας Γενικής Γραμματείας Πληροφοριακών Συστημάτων (www.gsis.gr).

Αφότου εισέλθει στον προσωπικό του λογαριασμό ο πολίτης, αρχικά συναντά τον φάκελο Εφαρμογές, όπου και υπάρχουν οι ακόλουθες υπηρεσίες:

4.5.3. Προσωποποιημένη πληροφόρηση.

Αρχίζοντας με τις εφαρμογές ο πολίτης συναντά αρχικά την προσωποποιημένη πληροφόρηση. Ουσιαστικά σε αυτή την εφαρμογή μπορεί να ενημερωθεί για το φορολογικό του προφίλ. Χρησιμοποιείται κυρίως από επιχειρήσεις εκτός από τα « Στοιχεία μητρώου και Στοιχεία οφειλών » που μπορούν να χρησιμοποιηθούν και από πολίτες.

Η προσωποποιημένη πληροφόρηση χωρίζεται στις εξής υποκατηγορίες:

- 1.Εικόνα τελευταίας κίνησης, 2. Ενεργές ταμειακές μηχανές, 3. Γενικές πληροφορίες ενημερότητας εξωτερικών φορέων, 4. Στοιχεία μητρώου φυσικού προσώπου, 5.Στοιχεία μητρώου επιχείρησης ,6. Στοιχεία οφειλών, 7. Φορολογικό ημερολόγιο.

4.5.4. Εφαρμογή εισοδήματος.

Μετά την προσωποποιημένη πληροφόρηση ο πολίτης συναντά την εφαρμογή εισοδήματος. Ο φόρος εισοδήματος είναι ο φόρος εκείνος ο οποίος επιβάλλεται στις συνολικές ετήσιες αποδοχές φυσικών και νομικών προσώπων και οι οποίες προέρχονται από διάφορες πηγές, όπως εργασία, εταιρεία, ακίνητα, μετοχές, τόκους κλπ. Ο φόρος αυτός, ανάλογα με τη νομική φύση της φορολογούμενης μονάδας, στην οποία επιβάλλεται χωρίζεται σε δυο κατηγορίες :

- Ο Φόρος Εισοδήματος Φυσικών Προσώπων (ΦΕΦΠ)
- Ο Φόρος Εισοδήματος Νομικών Προσώπων (ΦΕΝΠ) ή αλλιώς φόρος επί των κερδών των Ανώνυμων εταιρειών.

Η εφαρμογή αυτή χρησιμοποιείται μόνο από εταιρείες και τα έντυπα που μπορούν να υποβληθούν είναι τα εξής:

1. Έντυπο Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος Ο.Ε-Ε.Ε κλπ (Ε5).
2. Έντυπο Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος Νομικών Προσώπων κερδοσκοπικού χαρακτήρα εκτός τραπεζικών και ασφαλιστικών επιχειρήσεων(Φ01-010)
3. Έντυπο Δήλωσης Φορολογίας Εισοδήματος για νομικά πρόσωπα μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα.

4.5.5. Εφαρμογή περιουσιολογίου Ε9.

Η εφαρμογή της ηλεκτρονικής υποβολής δήλωσης στοιχείων ακινήτων Ε9, δημιουργήθηκε με στόχο την όσο το δυνατόν γρηγορότερη και ορθότερη δημιουργία του Περιουσιολογίου αφενός για τα φυσικά και αφετέρου για τα νομικά πρόσωπα. Ξεκίνησε να ισχύει το 2005 και έκτοτε υποβάλλεται οπωσδήποτε όταν υπάρχουν μεταβολές στην περιουσιακή κατάσταση ενός φυσικού ή νομικού προσώπου την 1η Ιανουαρίου του νέου έτους συγκριτικά με την περιουσιακή του κατάσταση την 1η Ιανουαρίου του προηγούμενου έτους.

Συμπληρωματικά με την υποβολή δήλωσης στοιχείων ακινήτων για το τρέχον έτος, οι πολίτες είτε ως φυσικά ή ως νομικά πρόσωπα μπορούν να προβούν σε έλεγχο

της εικόνας της ατομικής περιουσιακής τους κατάστασης για τα προηγούμενα έτη και να πραγματοποιήσουν τις απαραίτητες διορθώσεις, εφόσον δεν έχει εκδοθεί δήλωση - εκκαθαριστικό φόρου επί της ακίνητης περιουσίας για τα προηγούμενα έτη. Από το 2012 και έκτοτε, η δήλωση στοιχείων ακινήτων υποβάλλεται με ηλεκτρονικό τρόπο και ατομικά από κάθε φυσικό ή νομικό πρόσωπο, που είναι ενεργός χρήστης των υπηρεσιών του TAXISnet.

4.5.6. Εφαρμογή Φ.Π.Α - Vies.

Ο Φόρος Προστιθέμενης Αξίας είναι ένας έμμεσος φόρος ο οποίος επιβλήθηκε από το "Παράγωγο Δίκαιο" του Κοινοτικού Δικαίου σε όλα τα κράτη μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Παρεμφερής όμως φόρος επιβάλλεται και σε περίπου 30 κράτη εκτός της Ευρωπαϊκής Κοινότητας σε διάφορες ηπείρους.

Τα έντυπα που μπορούν να υποβληθούν ηλεκτρονικά για τη δήλωση Φ.Π.Α. είναι τα κάτωθι:

1. Φ1: Εκκαθαριστική δήλωση ΦΠΑ Υποβάλλεται μία φορά το χρόνο και δηλώνονται συγκεντρωτικά όλες οι περιοδικές δηλώσεις που έχουν υποβληθεί μέσα στο έτος.
2. Φ2: Περιοδική δήλωση ΦΠΑ για υποκείμενους με Β΄ ή Γ΄ κατηγορίας Βιβλία του Κώδικα Βιβλίων και Στοιχείων. Υποβάλλεται κάθε τρίμηνο από όσους τηρούν βιβλία Β΄ κατηγορίας και κάθε μήνα από όσους τηρούν βιβλία Γ΄ κατηγορίας.
3. Ανακεφαλαιωτικός πίνακας ενδοκοινοτικών παραδόσεων αγαθών και παρεχόμενων υπηρεσιών Υποβάλλεται κάθε μήνα εφόσον στην διάρκεια του μήνα αυτού η επιχείρηση διενήργησε εξαγωγές εμπορευμάτων ή παροχής υπηρεσιών εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης
4. Ανακεφαλαιωτικός πίνακας ενδοκοινοτικών αποκτήσεων αγαθών και λήψεων υπηρεσιών Υποβάλλεται κάθε μήνα εφόσον κατά την διάρκεια του μήνα αυτού η επιχείρηση διενήργησε εισαγωγές εμπορευμάτων ή ήταν αποδέκτης λήψεων υπηρεσιών εντός Ευρωπαϊκής Ένωσης.

4.5.7. Φόρος εισοδήματος φυσικών προσώπων (E1, E2, E3).

Η Υπηρεσία υποβολής δηλώσεων φορολογίας εισοδήματος φυσικών προσώπων σχεδιάστηκε και αναπτύχθηκε από στελέχη της Γ.Γ.Π.Σ. και απευθύνεται σε πολίτες που έχουν πιστοποιηθεί από το TAXISnet. Τα έντυπα E1, E2 και E3 συνυποβάλλονται. Για να είναι δυνατή η οριστική υποβολή της δήλωσης E1, θα πρέπει προηγουμένως να έχει γίνει υποβολή των εντύπων E2 και E3, όπου αυτά απαιτούνται.

Από το μενού λειτουργιών ο χρήστης έχει την δυνατότητα:

Να υποβάλει τα Έντυπα E1, E2, E3.

Να τα εκτυπώσει μετά την οριστική υποβολή τους.

Να εκτυπώσει το Εκκαθαριστικό Σημείωμα Φ.Ε.

Επίσης μπορεί να πληροφορηθεί για την τρέχουσα κατάσταση των Εντύπων (Δεν έχει υποβληθεί - Έχει αποθηκευτεί προσωρινά - Έχει υποβληθεί οριστικά) τον Αριθμό, την Ημερομηνία Καταχώρησης και αφού αξιολογήσει τη Λειτουργία της εφαρμογής, να υποβάλει τις Προτάσεις του για τη βελτίωση του Συστήματος.

4.5.8. Εφαρμογή κώδικα βιβλίων και στοιχείων.

Τα έντυπα που μπορούν να υποβληθούν στην εφαρμογή αυτή είναι:

- Έντυπο της Συγκεντρωτικής Κατάστασης Πελατών-Προμηθευτών (Δ1)
- Έντυπο της Συγκεντρωτικής Κατάστασης Πιστωτικών Υπολοίπων Πελατών-Προμηθευτών (Δ2)
- Έντυπο της Κατάστασης - Δήλωσης Έκδοσης Φορολογικών Στοιχείων βάσει των ΠΟΛ. 1082/2003 ή 1083/2003 (Δ10)
- Έντυπο της Υποβολής Παραστατικών Μεταβίβασης Φορολογικού Ηλεκτρονικού Μηχανισμού (Δ11)
- Έντυπο της Υποβολής Γνωστοποιήσεων Επιτηδευματιών.

- Έντυπο της Δήλωσης Έναρξης Μεταβολής ή Παύσης Λειτουργίας Φ.Η.Μ. (Δ13)

4.5.9. Εφαρμογή παρακρατούμενων φόρων.

Τα έντυπα που μπορεί να υποβάλλει ο χρήστης στην εφαρμογή αυτή είναι:

- Προσωρινή Δήλωση Απόδοσης φόρου και τελών χαρτοσήμου.
- Οριστική Δήλωση Φόρου Μισθωτών Υπηρεσιών (ΦΜΥ).

4.5.10. Εφαρμογή τελών και ειδικών φόρων.

Τα έντυπα που μπορεί να υποβάλλει από την εφαρμογή αυτή ο χρήστης είναι:

- Δήλωση Απόδοσης Ειδικής Ασφαλιστικής Εισφοράς Δακοκτονίας (H-2B)
- Δήλωση Απόδοσης Φόρου Ασφαλιστρών (H-1).

4.5.11. Δηλώσεις της ΠΟΛ 1077/2012.

Από την υπηρεσία Υπηρεσία Υποβολής Καταστάσεων της ΠΟΛ 1077/2012 ο χρήστης μπορεί να υποβάλλει τα εξής:

- Κατάσταση στοιχείων των Ιδιωτικών Θεραπευτηρίων.
- Κατάσταση στοιχείων των Δημόσιων Θεραπευτηρίων.
- Κατάσταση στοιχείων των Επιχειρήσεων Ιδιωτικής Ασφάλισης.
- Κατάσταση στοιχείων των Ταμείων Ασφάλισης.
- Κατάσταση στοιχείων των Εταιρειών Ύδρευσης.
- Κατάσταση στοιχείων των Ιδιωτικών Εκπαιδευτηρίων.

4.5.12. Λοιπές εφαρμογές.

Αναλόγως τις υποχρεώσεις αφενός του φορολογούμενου πολίτη και αφετέρου του κράτους δημιουργούνται κάποιες έκτατες εφαρμογές που ισχύουν για συγκεκριμένες χρονικές περιόδους. Αυτές είναι:

- Υπηρεσίες χορήγησης του επιδόματος κατανάλωσης πετρελαίου θέρμανσης
- Εκτύπωση των τελών κυκλοφορίας αυτοκινήτου.

4.5.13. Διαχείριση λογαριασμού.

Οι ενέργειες που μπορεί ο χρήστης να κάνει είναι οι εξής:

- Διαχείριση λογαριασμού Από τη σελίδα αυτή μπορεί να διαχειριστεί ο χρήστης το λογαριασμό του στο TAXISnet.
- Εξουσιοδοτήσεις Το My Taxisnet επιτρέπει στους χρήστες να εξουσιοδοτήσουν άλλους εγγεγραμμένους χρήστες για να το χρησιμοποιούν για λογαριασμό τους. Μπορούν ακόμη να εξουσιοδοτήσουν κάποιο λογιστή ή λογιστικό γραφείο για να χρησιμοποιεί τις εφαρμογές αντί των ίδιων.
- Εφαρμογές φορολογικού προφίλ Η δυνατότητα των χρηστών να χρησιμοποιήσουν τις εφαρμογές του TAXISnet εξαρτάται από το φορολογικό τους προφίλ (π.χ. φυσικό/νομικό πρόσωπο, κατηγορία βιβλίων, κλπ.).
- Συντομεύσεις εφαρμογών. Οι εφαρμογές που θα επιλέξουν οι χρήστες σε αυτή τη σελίδα θα εμφανίζονται ως συντομεύσεις στο κεντρικό μενού του TAXISnet στο πάνω μέρος της οθόνης.
- Ερωτήματα προς Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων Στη σελίδα αυτή μπορούν οι χρήστες να υποβάλλουν ερωτήματα προς το TAXISnet και να δουν τα ερωτήματα τα οποία έχουν ήδη υποβάλει.
- Εισερχόμενα μηνύματα ,τα μηνύματα που θα λαμβάνουν από το TAXISnet οι χρήστες εμφανίζονται εδώ.
- Αλλαγή στοιχείων μητρώου Από την επιλογή «Καινούρια Αίτηση» μπορούν οι χρήστες να δουν την διεύθυνση κατοικίας όπως αυτή είναι σήμερα καταχωρημένη στο Μητρώο TAXIS και να την μεταβάλλουν ή να την διορθώσουν αν δεν είναι ενημερωμένη σωστά, υποβάλλοντας

ηλεκτρονικά το έντυπο Μ1.

Κεφάλαιο 5. Συμπεράσματα.

Με την επένδυση των επιχειρήσεων στα μηχανογραφημένα πληροφοριακά

συστήματα η τεχνολογία της πληροφορικής ξεκίνησε να αναπτύσσεται ραγδαία και σε συνδυασμό με το ταχέως μεταβαλλόμενο επιχειρησιακό περιβάλλον οι απαιτήσεις των επιχειρήσεων μεταλλάσσονται. Αυτό είχε ως αποτέλεσμα οι στόχοι των επιχειρήσεων να πρέπει να συμβαδίζουν με αυτές τις εξελίξεις.

Αξιοσημείωτο είναι το γεγονός ότι η αλματώδης ανάπτυξη της τεχνολογίας ήταν καθοριστικής σημασίας για την διαφοροποίηση του χειρόγραφου λογιστηρίου από το μηχανογραφημένο. Οι αυξημένες απαιτήσεις των επιχειρήσεων διεκπεραιώθηκαν με τη χρήση του μηχανογραφημένου λογιστηρίου και το πλήθος των προγραμμάτων που δημιουργήθηκαν διευκόλυναν κατά πολύ την λογιστική.

Η παγκοσμιοποίηση η οποία επέφερε άνοιγμα των συνόρων αλλά και των οικονομιών ταυτόχρονα με την παγκόσμια εξάπλωση και διαρκή ενημέρωση του παγκόσμιου ιστού, καθώς και η αποδοχή της νέας τεχνολογίας από μεγάλο μέρος του επιχειρηματικού κόσμου έχουν καταστήσει πλέον σαφές πως το ανταγωνιστικό πλεονέκτημα για μια επιχείρηση στηρίζεται στην ικανότητα της για σωστή διαχείριση του όγκου των πληροφοριών που προσλαμβάνει και κατέχει.

Τα λογιστικά πληροφοριακά συστήματα μπορούν σε σημαντικό βαθμό να επηρεάσουν την αποδοτικότητα και την αποτελεσματικότητα του τρόπου με τον οποίο οι δραστηριότητες της επιχείρησης διεκπεραιώνονται.

Καταλήγουμε στο συμπέρασμα πως οι σύγχρονες εταιρείες πλέον θα πρέπει να είναι στραμμένες προς τη μηχανογράφηση. Η κατάλληλη μηχανογράφηση και η επιλογή του κατάλληλου προσωπικού είναι τα στοιχεία εκείνα στα οποία θα στηριχθεί για μακροήμερευση και επιτυχία. Θα πρέπει λοιπόν, η κάθε εταιρεία να δομεί και να οργανώνει την μηχανογράφηση της με τέτοιο τρόπο έτσι ώστε όχι μόνο να ανταποκρίνεται στις υποχρεώσεις της με μεγαλύτερη ευκολία αλλά να μπορεί συνεχώς να εξελίσσεται.

Το TAXISnet είναι ένα σύστημα που κατά τη δημιουργία του διευκόλυνε στην εξυπηρέτηση του φορολογούμενου πολίτη αλλά και του επαγγελματία λογιστή. Τα φυσικά πρόσωπα μπορούν μέσα από τις εφαρμογές του συστήματος και επιλέγοντας το κατάλληλο έγγραφο που θέλουν να υποβάλλουν, να εξυπηρετούνται από το χώρο τους, χωρίς να χρειάζεται να πηγαίνουν στην ΔΟΥ όπου ανήκουν και να περιμένουν στην ουρά.

Παράλληλα οι επαγγελματίες λογιστές έχοντας ένα μεγάλο εύρος πελατών, μπορούν με μια εξουσιοδότηση μέσω του υπολογιστή να εκπροσωπούν τους πελάτες τους για οποιαδήποτε φορολογική τους ενέργεια. Αδιαμφισβήτητα το TAXISnet είναι ένα πρόγραμμα που διευκόλυνε πολύ τόσο εμάς, όσο και τους εργαζόμενους στις ΔΟΥ. Όσο εξελίσσετε η τεχνολογία τόσο καλύτερη θα γίνετε και η εξυπηρέτηση του φορολογούμενου πολίτη καθώς με το πέρας του χρόνου θα προστεθούν και άλλες εφαρμογές και θα απλουστεύσουν οι ήδη υπάρχοντες.

Βιβλιογραφία.

Ελληνική Βιβλιογραφία.

Δημητριάδης Αντώνης, Κοίλιας Χρήστος, Κώστας Αθανάσιος, Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα, Εκδόσεις Νέων Τεχνολογιών, Αθήνα 2009.

Υψηλάντης Παντελής, Πληροφοριακά συστήματα διοίκησης, Εκδόσεις Πατάκη – Θετικές Επιστήμες, Αθήνα 2001.

Αθανασίου Α. Δημήτριος, «Η σύγχρονη μηχανογραφική οργάνωση των επιχειρήσεων», Εκδόσεις Δίσιγμα, Θεσσαλονίκη 2010

Αναστασιάδης Τ. , Κοίλιας Χ. , Λαοπόδης Β. , «Μηχανογραφημένη λογιστική και Εμπορική διαχείριση» , Εκδόσεις Νέων Τεχνολόγων , Αθήνα 1995

Βλαχοπούλου Μ., Μάνθου Β., Φωλίνας Δ., Ολοκληρωμένα Πληροφοριακά Συστήματα Διαχείρισης Επιχειρηματικών Πόρων, Θεσσαλονίκη 2004

Καραγιώργος Θ., Πετρίδης ΜΗΧΑΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ ΛΟΓΙΣΤΙΚΗ : Θεωρία & πράξη, Μηχανογραφημένη Αντιμετώπιση Λογιστικών Θεμάτων με χρήση του προγράμματος «Κεφάλαιο» , Θεσσαλονίκη 2001

Γκίνογλου Δ., Ταχυνάκης Π., Πρωτόγερος Ν., Λογιστικά Πληροφοριακά Συστήματα, Μηχανογραφημένη Λογιστική, Εκδοτικός Οίκος Rosili, Θεσσαλονίκη 2004.

Κονταρούδη Ε.,(2010) : Διπλωματική Εργασία: Κριτήρια Επιλογής Λογιστικών Πληροφοριακών Συστημάτων, Θεσσαλονίκη.

Φαϊτά Αγγελική, (2010), «Τήρηση Βιβλίων Γ' Κατηγορίας σε Μηχανογραφικό Περιβάλλον για μια Διαχειριστική Χρήση», Πτυχιακή εργασία, Ανώτατο Τεχνολογικό Εκπαιδευτικό Ίδρυμα Κρήτης

Κοκολογιαννάκης Ι., Φουντουλάκης Ν., (2013). Πτυχιακή Εργασία : Βιβλία Γ' Κατηγορίας, Ηράκλειο

Βλαχοπούλου Μ., Μάνθου Β., Φωλίνας Δ., Ολοκληρωμένα Πληροφοριακά Συστήματα Διαχείρισης Επιχειρηματικών Πόρων, Θεσσαλονίκη

Γαλανού Θ., Νασιώτης Χ., (2012). Πτυχιακή Εργασία : Πληροφοριακά Συστήματα –ΕΣΠΑ- , Informations Systems –NSRF-, Αθήνα

Ηλεκτρονικές Πηγές.

Γενική Γραμματεία Πληροφοριακών Συστημάτων: <http://www.gsis.gr>

http://www.electronicgov.net/pubs/research_papers/eged/contents.shtml

(Ιστοσελίδα με άρθρα για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση).

<http://www.ejeg.com/issue-current.htm> (Ηλεκτρονικό περιοδικό για την ηλεκτρονική διακυβέρνηση)